

Prečo sú ľudia takí zmietaní?

(Vnútoraná opona, vnútorný odpočinok)

56-0101 / Jeffersonville, IN

(WHY ARE PEOPLE SO TOSSED ABOUT? (INNER VEIL, INNER REST))

William Marrion Branham

Úvod

Mimoriadna služba Williama Branhama bola odpoveďou Svätého Ducha na proroctvá Písma v Malachiášovi 4:5,6, Lukášovi 17:30 a Zjavení 10:7. Táto celosvetová služba bola vrcholom mnohých biblických proroctiev a pokračovaním práce Božej skrze Jeho Ducha v tomto konečnom čase. Písmo hovorí, že táto služba pripraví ľudí pre Druhý Príchod Ježiša Krista. Našou modlitbou je, aby Boh toto Slovo urobil životom v Tvojom srdci, keď budeš s modlitbou čítať toto posolstvo.

Preklad anglického originálu je urobený len s takými nevyhnutnými zásahmi do textu, ktoré vyžaduje preklad hovoreného slova do tlače, so snahou zachovať rás prostého spôsobu vyjadrovania.

Hoci bolo pre presnosť prekladu vynaložené všetko úsilie, napriek tomu je za najvernejšiu formu záznamu považovaný audio záznam v anglickom jazyku.

Viac ako 1100 kázní je dostupných v mnohých jazykoch.

Táto kázeň sa smie kopírovať a rozširovať, pokiaľ je text predstavený neskrátene, bezo zmien, a pokiaľ je distribuovaný zdarma.

Viac informácií nájdete na stránke:

www.vecerne-svetlo.sk

Prečo sú ľudia takí zmietaní?

(Vnútoraná opona, vnútorný odpočinok)

(WHY ARE PEOPLE SO TOSSED ABOUT? (INNER VEIL, INNER REST))

Toto posolstvo kázal brat William M. Branham v nedeľu ráno 1.1.1956 v Jeffersonville, IN

1 *...tam bola môjmu srdcu uplatnená Krv
Sláva Jeho Menu!*

Náš Otče, ďakujeme Ti dnes ráno, že tam je otvorená Fontána v dome Dávidovom pre nečistotu a očistenie našich sŕdc. A my dnes ráno prichádzame pokorne ku tejto Fontáne, ktorá je naplnená Krvou Tvojho milovaného Syna, Ježiša. Keď ponárame svoje duše pod tento červený prúd, vychádzame na druhej strane umytí. Tam, kde sme vstúpili ako hriešnici, vychádzame spasení. Vchádzame chorí, vychádzame uzdravení. Vchádzame ubití, sklúčení, unavení, zmietaní každou malou vecou a vychádzame na druhej strane pevne založení. Ako Ti ďakujeme za túto veľkú príležitosť, za toto veľké privilegium, ktoré máme, že môžeme prísť ku Tebe. A my dnes skláňame svoje hlavy a ďakujeme Ti za každé požehnanie. Stretni nás tu dnes, Otče.

Ďakujeme Ti, že si sa s nami stretol v tých piesňach a v tú predošlú časť bohoslužby a teraz nás stretni okolo Slova. A nech máme obecenstvo okolo Slova s Tebou a nech Duch Svätý vezme každé Slovo rovno do srdca veriaceho a podobne tiež hriešnika. A nech tam dnes vyjde veľká žatva pomoci: pomoc pre tých v potrebe, pomoc pre chorých a postihnutých, pomoc pre unavených a tých, ktorí sú v núdzi a pomoc pre putujúceho človeka, pre vlašného veriaceho; a daj povzbudenie pre toho, ktorý je v Kristovi, odpočívaj, naplnený Duchom, očakávajúci príchod Pánov. Udeľ to, Otče, lebo to prosíme v Jeho Mene, v Mene Pána Ježiša. Amen.

Som tak šťastný, že môžem byť dnes ráno v modlitebni a prajem vám všetkým srdečne dobré ráno. Dôverujem, že tento deň nás našiel stále v službe Pánovej.

2 Keď sme pred chvíľou zodvihli svoje ruky, koľkí ste mohli spievať „Som tak predívne spasený od hriechu“? Iste som bol šťastný. Zdá sa, že je to sto percent. Všade, každá ruka, ktorú som mohol vidieť, bola zodvihnutá hore: „Som tak zázračne spasený od hriechu. Ježiš, tak sladko prebýva vo vnútri.“ Som tak šťastný za ten dnešok pre vás.

3 A teraz, myslím, že tá sestra tu na tom lehátku je tak trochu na slnku.

Možno, ak by chcela byť trochu posunutá ďalej. Nevieť, či jej to prekáža alebo nie. Všimol som si, že jej ruka bola tiež hore: „Tak zázračne spasený od hriechu. Ježiš, tak sladko prebýva vo vnútri.“

4 Ó, či to nie je ohromné? Keď môže prísť Ježiš z Nazaretu do našich srdiec a požehnať nás a urobiť nás tým, čím by sme mali byť. Zvykla byť taká malá pieseň, ktorú sme zvykli pred rokmi spievať: „On ma činí tým, kým by som mal byť, Jeho milosť ma môže očistiť a oslobodiť...“(tak nejak) Aké je to ohromné.

No, predtým, ako začneme vyučovať nedeľnú školu... dnes ráno padol na mňa los, aby som prišiel a vyučoval nedeľnú školu...

5 A spravilo to, že som sa cítil dobre, prísť tam tými zadnými dverami, a ako som videl, že tam robili zbierky k narodeninám, to mi pripomenulo dávne časy, keď bola na začiatku modlitebňa vo svojej kolíske. A to je ako v tých dávných časoch, počuť pastora, ako žehná ľudí do tých nadchádzajúcich rokov ich života, a ako vzdáva vďaka Bohu za to, čo On už pre nich milostivo urobil.

6 No, myslím, že dlhším tejto modlitebni tie dôvody prečo... A je to prvé miesto zo všetkých, kde robím tento oznam. Je to napísané a pripravené na poslanie poštou. Ale myslím, že by som to chcel zacitovať, tým, že je nový rok, nie to, že sú to nové roky, ale je to nová obrátka času.

7 Verím, že žijeme vo veľmi nádhernom slávnom dni príležitosti, keď ľudia tohto dňa žijú, aby videli tieň príchodu Syna Božieho. Verím z celého svojho srdca, že svet ide teraz vypuknúť do toho najväčšieho prebudenia, aké kedy bolo známe, alebo ide vstúpiť do toho najtemnejšieho chaosu, aký bol kedy v histórii známy.

8 A je to veľký čas pre ľudí, aby urobili svoje rozhodnutie ohľadom toho, čo budú robiť. Ak je tu dnes náhodou niekto, kto ešte neurobil to správne rozhodnutie pre Krista, dôverujem, že to bude dnes ráno, niekde počas služby, že povieš vo svojom srdci, „áno, Pane, toto je ten deň, keď robím svoje rozhodnutie, aby som ti slúžil po zbytok svojho života.“

9 Je to nádherný deň. Som si istý, že na našich očiach bola a je určitá opona, dokonca veriaci, že nedokážeme vidieť, čo sa okolo nás deje, rozumiete? A mnohokrát, tí duchovne vedení ľudia sú neporozumení a oni ne... pre tých ľudí sveta, lebo to je také zvláštne a žijú taký divný život, keď je to plne odovzdaný život Pánovi Ježišovi.

10 No, pred pár týždňami...Sľúbil som Pánovi pred ôsmymi alebo pred desiatimi rokmi, keď som v štyridsiatom šiestom roku opustil modlitebňu, že

Mu budem na týchto kampaniach slúžiť celým srdcom vediac, že to tam bude také veľké rozrušenie, pretože... a bolo v tom zahrnutých veľa peňazí a všetko také. Tak vedel som, že obyčajne, pri čítaní, ľudia, ktorí dostávajú... Pán ich trochu žehná, sú tam asi tri hlavné veci, ktoré obyčajne privádzajú kazateľa späť do tej vybrázdenej ryhy a všimol som si ich, jedno z toho sú peniaze, ženy, popularita. A tie tri veci... a všimol som si v Písme, že tam, kde boli peniaze, prorok Balám, ktorý zapredal svoje dary, aby išiel kvôli peniazom, keď mu Balák ponúkol toľko peňazí. Mnohí z vás ste s tým príbehom oboznámení.

11 Pre Samsona to bola Dalila. Žena, ktorá ho prilákala na svoje lono, až kým jej on nedal tajnosti Pána.

12 A Saul, to bola popularita. On bol prorokom. Biblia hovorí, že bol počítaný s prorokmi a skrze popularitu on chcel byť veľkým a byť nad niekým druhým. Na tomto upadol.

13 A toto sú tie tri hlavné príčiny, ktoré som videl v Biblii, ktoré zapríčinili, že ľudia upadli. A ja som prosil nášho nebeského Otca, aby mi z milosti dal vystríhať sa vždy tých vecí, zvlášť týchto troch hlavných vecí a aby som ich mal prikrýté.

14 Dal som Bohu sľub, že nebudem nikdy prosiť v zhromaždeniach o peniaze a urobil som s Ním zmluvu. Ak mi On kedy dá prísť na miesto, že neuspokojí moje potreby v zhromaždení, tým, že bude podávaná nádoba na zbierku, čo som vedel, že by mohlo priniesť desiatky tisícov dolárov v obrovských zhromaždeniach. A potom som Mu povedal, že odídem, a že sa vrátim z toho poľa domov.

15 On toto zázračne urobil bez jediného stresu ohľadom peňazí, zakaždým, vlastne bez nátlaku. Traja alebo štyria manažéri stratili svoju prácu, pretože robili trochu nátlak na peniaze, čo by som ja nedovolil. Neverím v to.

16 Ľudia okolo mesta tu si mohli myslieť, no, Pán nám dal tu taký malý dom. Raz večer to bolo prinesené... niekto si pomyslí, „No, on je multimilionár.“ Prajem si, že by ste poznali pravdu. Rozumiete? Spoznali by ste niečo iné od toho. Mohol by som ním byť, to je pravda, ale ja... ani nie prosením, ale ľudia len prišli a povedali, „Toto ti dávam, brat Branham.“ Ale ja som to odmietol, nechcem to. Nechcem mať s tým nič. To je špina. Chcem mať svoje dedičstvo hore, tam hore.

17 A tým, že som toto vedel, že deň za dňom, na hlave mi pribúdajú šedivé vlasy a nie som už tým malým chlapcom, ktorým som bol, keď som tu začal kázať pred dvadsiatimi tromi rokmi. A viem jednu vec, že nezáleží na

tom, koľko máš tohto... čo by prospelo človeku, ak by získal aj celý svet a potom svoju dušu stratil?

18 Tak, videl som tú prekliatu vec, a posledných pár dní, kazatelia a ľudia mi volali, ktorí mali rozličné rodinné katastrofy a rôzne veci.

19 Nejaká pani mi raz večer zavolała. Povedala, „Nepoviem ti moje meno, môj manžel je jeden z dobre známych evanjelistov s uzdravovaním na poli.“ A povedala, „Prichytila som ho rovno pri skutku cudzoložstva s osemnásťročným dievčaťom a on mi vyznal, že to robil už dva roky.“ Povedala, „Čo mám robiť, brat Branham?“

Povedal som, „Pani, ja neviem.“ Povedal som, „Modlím sa za môjho brata, za jeho dušu.“

20 A takéto veci. Snažili sme sa tomu vyhýbať. A on ma zázračne stretol a pomohol mi až asi do pár posledných zhromaždení. V mojom poslednom zhromaždení v samotnej Kalifornii, tie posledné dve zhromaždenia som išiel do dlhu 15 tisíc dolárov.

Povedali, „Musíš si pýtať, musíš to povedať ľuďom. Oni chcú byť požiadaní.“

Povedal som, „To nie je môj sľub Bohu.“ Nieкто povedal, „Ja to podpíšem.“ Povedal som, „To nie je môj sľub Bohu.“

21 Tak, aby som zachoval svoj sľub, ako by som to urobil ohľadom svojho spoločníka, tak som to urobil voči Bohu. Nechcel som povedať svojej manželke a chlapcovi na ceste domov, keď sme sa vracali z Kalifornie, že prestanem s evanjelizačnými zhromaždeniami. Povedal som, „Vrátim sa, odpočinem si pár dní a uvidím, čo povie Pán Ježiš, a ak nič iné, pôjdem dolu a pomôžem pastorovi, bratovi Nevillovi, v modlitebni.“ Povedal som, budem niečo robiť. Kázať evanjelium a pôjdem pracovať, ako som zvykol, dohľad nad tými linkami spoločnosti verejných služieb, alebo niečo, a budem ďalej kázať a nechám, aby On mal nedeľu rána alebo večere v nedeľu a ja vezmem tie ostatné služby, a nech on má stredu a ja vezmem utorok alebo tak podobne.“ Povedal som, „Pôjdeme dopredu so službami.“ A povedal som, „Zoženiem si prácu a pôjdem do práce.“

22 Urobil som to. Zohnal som si prácu s bratom Woodom a tam sme sťahovali domy a rôzne veci. Išiel som len do práce, zohnal som si prácu. Zranil som svoju manželku a Billyho. Oni povedali... Billy povedal, „Oci, som si istý, že nerobíš dobre.“

23 Povedal som, „Nie, robím správne. Držím svoj sľub.“ Vidíte? Povedal som mu, povedal som, „Môj sľub... je jedno, čo to je, ak muž nie je

tak dobrý, ako je jeho slovo, nechcem... nemôžte mu dôverovať, pretože nie je na nič dobrý, rozumiete? A tak, to je tá jedna vec, ktorú každý musí byť, to je byť čestný. Povedať veci, aby ste sa tak mohli vrátiť a povedať to miliónkrát, a bude to tá istá vec. Rozumiete? Buďte len úprimní. Je jedno, či je to zlé alebo či je to dobré, buďte úprimní. A ak je to proti tebe, aj tak to povedz alebo buď ticho, nehovor to vôbec.“

24 Tak potom, cítim to tak, že Boh požehná úprimné srdce. A tým, že som poznal tú pozíciu, že stojím, aby som porazil nemoc a také veci pre ľudí na modlitbe ku Pánovi Ježišovi podľa Jeho Božského Slova a Jeho povolania, potom musím byť úprimný v srdci, keď to robím, pretože diabol vie, či ste alebo nie. On na nič nehľadá. Je mi jedno, ako hlasno môžete kričať alebo koľko sa niečím robíte, on na teba nebude vôbec brať ohľad, to je pravda. Ale Boh bude, ak si úprimný.

25 Tak povedal som, „Poviem im, keď sa dostaneme do Arizony.“ (Potom, čo som opustil Kaliforniu.) Nemal som tie nervy. Tak po... povedal som, „Poviem im to v Novom Mexiku.“ A tak ďalej a ďalej, až som im to povedal rovno tu v Indiane. No, oni to dost' dobre porozumeli. Billy to dobre neznašal. Povedal, „Oci, myslím, že robíš chybu.“

26 Ale išiel som domov unavený, obťažný, rozrušený, plakal som. Išiel som večer do postele a potom, ako žena zaspala, išiel som do izby, kľakol som si a povedal som, „Drahý Ježišu, ja neviem, čo urobím. Som rovno tu späť, odkiaľ som začal. Hádám som zlyhal.“ Asi o dve hodiny potom sa mi On zjavil a ukázal mi videnie, taký panoramatický pohľad na ľudí, ktorých som nikdy predtým nevidel. V tom videní som hovoril so svojou manželkou.

27 No, vy ľudia, ktorí ma poznáte, viete, že nie som fanatik. Nehovorím tie veci, jedine, že ony sú pravdou. Tak je to. A videl som to a videl som tam stáť brata Arganbrighta a išiel som hore k nemu, on povedal, „Brat Billy,“ povedal, „Rozdali sme všetky modlitebné karty a všetko je pripravené na zhromaždenie. Máme tú cestu, ako ťa vziať dovnútra a von.“

Povedal som, „Ďakujem ti, brat Arganbright.“ Kráčal som ďalej, aby som videl ďalších bratov a ďalší brat tam kázal, a ja som povedal, „Kto to je?“ Oni povedali, „Oni ho tam dosadili.“

28 Povedal som, „Kto je to, oni?“ A oni sa len otočili a odišli preč. A ten človek urobil... rozpustil obecnosť a nechal ich všetkých ísť. A ja som povedal, „Ó, to nemal urobiť, pretože nebolo žiadne oltárne zavolanie.“

„Ó,“ on povedal... iná osoba prehovorila a povedala, „Už sme urobili zbierku.“ Povedal som, „Odkedy je zbierka dôležitejšia ako duše pred Kristom?“ Vidíte?

29 A pritom, Anjel Pánov ma potom vzal von a priviedol ma k skutočne čistému prameňu vody. Bola to tá najkrajšia modrá voda. Plávali tam v nej veľké ryby. On povedal, „Urobím ťa rybárom.“ A povedal, „Teraz hod' svoju návnadu do vody, a keď to urobíš, potiahni pomaly na prvýkrát, na ďalšíkrát to trochu šklbni, nie príliš prudko, a na ďalšíkrát nastav svoj háčik na úlovok.“

30 A začal som nahadzovať udicu do vody. Potiahol som a každý sa začal radovať a hovoril, „To je ohromné! To je ohromné!“ Bol som celý vzrušený a prudko som šklbol hneď na ďalšíkrát a potiahol som a vytiahol som z vody rybu. A čo to bolo? Bola to malinká rybka a mala asi veľkosť návnady. A lanko sa mi celé pomotalo. A ja som ho rozmotával, ten muž, ktorý stál za mnou, ma obišiel až predo mňa, bol oblečený v palestínskom odeve a mal na hlave turban. Mal biele rúcho. Povedal, „Brat Branham, to je to.“

Povedal som, „Viem, že som to neurobil správne.“ Povedal som, „Šklbol som vtedy, keď som nemal.“ On povedal, „Nezamotaj si v takýchto časoch lanko.“ A ja som povedal, „No, držím ju tak rovno, ako len môžem. Budem veľmi opatrný.“

31 On povedal, „No, prvýkrát, keď som s tebou hovoril, položil si na ľudí svoje ruky a povedal si im, čo s nimi nie je v poriadku. A to druhé potiahnutie, no, keď si ho robil, poznal si tajomstvá ich srdc, a ja som ťa učinil vídiacim pred ľuďmi. Ale ty si sa to vždy snažil vysvetliť. Nemal si to robiť.“ On povedal, „Urobil si z toho verejné predstavenie.“

Povedal som, „Je mi veľmi ľúto.“

32 A potom ma odtiaľ zobral a uvidel som veľký stan. Nikdy som nevidel taký stan. Bol naplnený a všade boli ľudia. A vykročil som ku... Vyzeralo to, že stojím nad ľuďmi, že hľadím dole, kde som práve urobil oltárne zavolanie a stovky a stovky ľudí plakali a radovali sa, potom ako prijali Pána Ježiša ako svojho Spasiteľa.

33 A pozrel som sa a potom som počul, ako vstal nejaký muž a povedal, „Zvolaj modlitebný rad.“ A ľudia sa začali zoradovať na túto stranu, smerom doľava, odkiaľ som sa díval dolu smerom na pódium a oni sa zoradili po celej dĺžke tej ulice do modlitebného radu. A všimol som si po svojej ľavici, čo by bola moja pravica, ak by som bol na pódium, malú drevenú budovu. A videl som, že svetlo, to, ktoré majú na tom obrázku, viete, to je vždy na zhromaždení. Videl som, že to svetlo ma opustilo a išlo do tej budovy a vošlo do tej budovy a nejaký hlas mi povedal, „Tam ťa stretnem, to bude to tretie potiahnutie.“

Povedal som, „Prečo?“ On povedal, „No, to nebude verejná šou ako predtým.“ A prišiel som k tomu.

34 A teraz na začiatku tohto nového roka... som späť vo svojej modlitebni, kde som začínal, vidíte späť na začiatku, kde som začal. Som Bohu za tieto veci veľmi vďačný.

35 A mnohí z vás viete, že práve pred opustením toho iného ťaženia, asi pred ôsmymi alebo desiatimi rokmi... myslím, že asi desať rokov, odkedy... no, je to už deväť rokov, tieto veci boli presne povedané, ako tie služby v auditóriu... (pamätáte si to) presne, ako ten brat Lawson bude žiť presne tri roky a potom bude vzatý, že brat Ward, že postaví modlitebňu tu dolu tým smerom a všetko presne tak. Viete to, vy veteráni. Stalo sa to presne tak. A tak isto sa stane toto. Lebo to je „Tak hovorí Pán.“ A budete to vedieť.

36 A teraz, verím, že na sklonku tých najväčších zhromaždení, ktoré kedy... ktoré som kedy robil pre Pána Ježiša, to leží rovno v budúcnosti, je to teraz predo mnou.

37 Tak viete, cítim sa dnes ráno veľmi šťastný, že môžem prísť pred vás, a toto je po prvýkrát, kedy bolo vydané posolstvo, to je rovno tu cez tento mikrofón pre ľudí z modlitebne, a teraz to bude v novinách, v náboženských novinách, ako Hlas uzdravenia, Hlásateľ Jeho príchodu a všetko také, za pár dní. Už je to napísané a pripravené, aby to išlo.

Modlite sa za mňa a jedného slávneho dňa, keď to všetko zakončí, stretne sa okolo Jeho trónu a čo za čas budeme mať.

38 A pamätajte, to nie som len ja tam na službách, ja mám s tým do činenia takú malú časť, to ste tiež vy tu, vidíte? A ja len verím, že tá malá stará modlitebňa sa rozšíri a že to bude ohromné, čo Pán urobí. Nech je požehnaný Pán.

No, poďme priamo do Slova, pred tým, poďakujme Pánovi Ježišovi.

39 Náš nebeský Otče, sme dnes tak vďační za Teba, ktorý si tu dolu v tomto modernom veku, vo veku automobilov, lietadiel, prúdových lietadiel, rakiet a všetkého druhu vedy, telefónu, televízie a moderných atómových zbraní a tak ďalej, Ty si stále ten najvyšší, všemohúci, všeschopný, vševedúci Boh, ktorý stvoril nebesia a zem a pokropil si oblohu.

40 Bože, my to nedokážeme vysvetliť, nevieme to vysvetliť. Tiež nevieme vysvetliť, prečo obloha nemá koniec, ako sa svet dokáže otáčať okolo a tak dokonale, že až dvadsať rokov dopredu dokážu povedať, kedy bude zatmenie slnka, pretože Tvoja mašineria pracuje presne. My nedokážeme vyprodukovať kúsok mašinerie, ktorá by bola presná.

41 Ó, ale veľký Jehova, ktorý drží túto zem tu vo vesmíre, je dokonalý. A my Ťa milujeme a všetky tvoje skutky sú spravodlivé a správne. A my sa Ťi dnes ráno poddávame, na začiatku tohto nového roka a prosíme, aby si nás Ty naplnil, všetkých, s Duchom Svätým, Pane, a priblížil nás bližšie ku Tebe a nech Tvoje večné ramená sú okolo nás a nech nás držia, Pane, lebo dni sú trasúce a temné, ale ranná hviezda vedie cestu. Budeme nasledovať, Pane. Kde ma On povedie, tam pôjdem. Ak to bude, že niektorí cez vody, niektorí cez potopy, niektorí cez hlboké skúšky, ale všetci cez krv.

42 Ó, Bože, veď nás Tvojou večnou rukou, až kým víťazstvo nie je plne získané a Ježiš sa navráti na zem. Hriech, choroba, a smútok sa zakončí a my budeme žiť v tomto slávnom Miléniu s Tebou. Túžime po tom veľkom dni. Príď, Pane Ježišu, dnes do Tvojho Slova. Dostaň sa do Neho, obrež pery hovoriaceho a srdcia počúvajúcich, a nech to semeno vpadne do srdc, kde to Duch Svätý zaseje a prinesie to stonásobok. Prosíme to v Ježišovom Mene. Amen.

43 No, nech vás Boh žehná a nech vám pomôže, ako sa teraz usadíme k vyučovaniu Slova. Pokúsim sa nedržať vás príliš dlho, ako to len bude možné, na tejto lekcii nedeľnej školy, pretože máme ihneď po tomto služby modlenia sa za chorých.

44 Aký je Pán Ježiš ku nám milostivý. Práve som hovoril s bratom Nevillom. Zabudol som, myslím, že brat Cox bol s nami, keď sme sa išli modliť za tú mladú matku tu hore raz v Charlestowne: zomierala na posteli, v poslednej nádeji, rakovina ju zožrala. A Boh zázračne a ohromne tú mladú ženu uzdravil. A jej brat je kazateľ, malý Junior Cash, a on je vonku a káže dnes Evanjelium a tiež sa modlí za chorých. Práve mal veľké prebudenie v Henryville, a brat Neville mi práve hovoril o tom, ako sa má brat Junior. Som z toho tak rád.

45 Vidíte? Púšťajte svoj chlieb po vode, jedného dňa sa vráti. Sejte správne semeno, budete siať správnu úrodu. Ak zasejete zlé semeno, budete žať zlé veci. Nemôžete ísť na východ a na západ v tom istom čase. Idete buď na jednu alebo na druhú stranu.

Dnes ráno ste buď nasmerovaný ku Bohu so všetkým, čo máte, hľadíte na Neho, alebo ste nasmerovaný inde.

Niekedy si myslíte, že idete správne, zatiaľ čo idete nesprávne. Ale nemôžete ísť doprava a doľava v tom istom čase. Vyjdete, ak smerujete doľava, tak idete doľava a vyjdete naľavo. Ak ste smerovaný doprava, tak vyjdete doprava, nemôžte si pomôcť vyjsť sprava. Môže sa zdať, že idete nesprávne, ale idete správne (doprava).

46 Nasledujte ten Kompas, a tým Kompasom je Duch Svätý. Ten magnetický pól severu drží kompas presne na sever. Či to nie je ohromné, že tá elektronika vzduchu...

47 Stál som blízko severného pólu, tu pred pár rokmi a videl som tu, ako svietila tá polárna žiara a tie žlté a zelené záblesky v tmavej polnoci, to robilo, že bolo svetlo ako v tejto miestnosti, mohli ste pri tom kráčať. A pomyslel som si, že dolu v strednej Amerike, kdekoľvek, že kompas ukáže presne, správne smerom ku magnetickému pólu. Zakaždým ťa bude viesť na sever. Aké slávne to je, že my máme magnetický systém v sláve a každý človek, ktorému bol učený kompas, aby ho viedol cez tento život, ukáže smerom k Ježišovi Kristovi s takou istotou, akože my tu sedíme dnes v cirkvi.

48 V Jeho ohromnom Slove teraz, 19. kapitola... alebo prepáčte, je to 10. kapitola Židom a 19. verš. Chceme, aby ste počúvali pozorne, ako čítame.

***Ked'tedy máme, bratia, smelosť do vchodu do svätyne v krvi
Ježišovej -***

***ktorý to vchod nám vysvätil ako cestu novú a živú cez oponu, to jest
cez svoje telo - a veľkého kňaza nad domom Božím,***

***pristupujme s pravdivým srdcom v plnej istote viery majúc
pokropené srdcia a tak očistené od zlého svedomia.***

49 Nech Pán Ježiš len udelí túto odpoveď na Slovo. Máte radi Slovo? Viera prichádza z počutia, z počutia Božieho Slova.

No, teraz pre službu vyučovania, možno na ďalších tridsať alebo štyridsať minút... poďme rovno do Slova.

50 No, naša viera nemôže odpočívať len na ničom. Kresťan musí mať svoju vieru... Musí mať pevné miesto odpočinutia. Viete to, a to jediné miesto odpočinutia, ktoré Kresťan, pravý znovuzrodený Kresťan, kde môže nechať svoju vieru odpočívať, to je na nepohybnom Slove Božom. To nie je postavené na pohyblivých pieskoch ľudskej teológie a náuk a nejakého cirkevného pridruženía, ale pravý veriaci, jeho viera pevne odpočíva, nepohyblivo, ako pristupuje k Božiemu Slovu.

51 Niekde som hovoril, možno tu pred pár večermi, tak veľmi som chcel kázať, kázal som svojej manželke v posteli až do dvanástej, len som jej hovoril o tom, aký slávny je Ježiš. A prišiel mi na srdce jeden text. Tak to vo mne horelo, až som s tým nemohol odpočívať. A ja som len povedal, „Drahá, chcem ti len na chvíľu kázať.“ A ona sa prebrala a skrze milosť počúvala.

52 Povedal som, „Kresťanská viera je pevne založená na odpočinutí. To je pravda. Kresťan nie je zmietaný, kresťan nebehá z miesta na miesto. Kresťan sa neháda, nezúri, ani sa neobáva ohľadom nejakých vecí. Kresťan odpočíva. Je to zakončené. Pre veriaceho to bolo všetko zakončené na Golgote. To je pravda. Ó, môže prísť choroba a znechutenia, ale Kresťan je na odpočinku a vie toto, že Boh je schopný zachovať to, čo On vykonal, vediac, že bez ohľadu na to, aká vec to je a ako to vyzerá, nie je tam ani choroba, smútok, smrť, nie je tam ani hlad alebo čokoľvek, čo by nás mohlo oddeliť od lásky Božej, ktorá je v Ježišovi Kristovi. Sme v odpočinutí. Nech sa len tá stará loď zmieta, ako chce, tá kotva drží.

53 Išiel som raz okolo prístavu a videl som to. Leteli sme lietadlom a zostupovali sme nízko. Bola tam nejaká veľká stará loď. Plachty boli zvinuté dolu, viete. A, ó, aká búrka na mori. Ó, ona sa zmietala. A videl som tú starú loď, ako sa tam kolísala sem a tam, a niektoré vlny sa dostali na ňu a niektoré vlny išli pod ňu a všetko tak. A povedal som, „Som zvedavý, prečo je to takto?“ A niekto, kto tam sedel, mi povedal, „Ona má tam morskú kotvu, preto,“ povedal, „sa tá loď nemôže potopiť.“ Povedal, „Môže ísť cez vlny, ale nemôže sa potopiť, pretože je zakotvená.“

54 Povedal som, „Ó, chvála Bohu, máme kotvu.“ Niektoré vlny sa môžu dostať dnu, pod niektoré môžeme prejsť, alebo bez ohľadu na čokoľvek, ak tá kotva drží... To nie je tá loď, ktorá sa drží, to je kotva, ktorá to drží. To nie je to, čo ja som, alebo čo ja budem, alebo čo som bol, to je to, čo on je teraz, a čo On urobil pre teba a mňa.

55 To nie je to, čo ja môžem urobiť, to je to, čo On urobil. Moja viera sa nezakotvuje do toho, čím budú tie nadchádzajúce zhromaždenia. Moja viera neodpočíva v nejakej schopnosti, ktorú by som ja mal, alebo do akej cirkvi by som sa pripojil, alebo s akými ľuďmi by som sa stýkal, moja viera je zakotvená a odpočíva plne na dokončenom diele Pána Ježiša Krista. Už to bolo prijaté.

56 Boh Ho ospravedlnil, tým, že Ho vzkriesil z mŕtvych. „Toto je Môj milovaný Syn, v ktorom sa mi zaľúbilo.“ A Boh Ho vzkriesil z mŕtvych pre naše ospravedlnenie. Niet divu, že básnik povedal, „Žijúc, miloval ma, zomrúc, spasil ma, súc pochovaný, odniesol moje hriechy preč, vstanúc, ospravedlnil ma, slobodne naveky, jedného dňa On prichádza, ó, čo za slávny deň.“

57 Kresťan odpočíva v tej nádeji, keď je na hlbine mora. Iste tam povstanú búrky, všetky druhy problémov, ale sme zakotvení. To je všetko. To sa nikdy nepotopí. To sa nemôže potopiť.

58 No, všimol som si vo svojom živote u mnohých Kresťanov, že boli raz hore a raz dolu. Divil som sa tomu. A bez toho, že by som kázal takýto text ako toto tam v tých ostatných cirkvách, kde chodím, myslel som, že najlepšie to bude priniesť tu mojim ľuďom v modlitebni na tému: Prečo sú ľudia tak zmietaní?

59 Nachádzate ich, ľudia, ktorí sa zdajú byť veľmi nábožní, zdá sa, že majú takú hlbokú túžbu, a denne hľadajú, a skúmajú a hľadajú Boha a nikdy neprichádzajú do žiadneho stabilizovania, kde by mohli byť stabilizovaní alebo zakotvení v Kristovi. A zistil som cez prežitie, že toto sú intelektuálni ľudia.

60 No, hovoriac toto, existujú dva odlišné typy kresťanstva. Zdá sa to divné, ale ja by som nepovedal dva odlišné typy, hovorím dve odlišné fázy, to by bolo lepšie slovo použiť, nie dva typy, dve fázy, to isté kresťanstvo, ale dve fázy toho. A jedna z nich je intelektuálna alebo mentálna koncepcia toho, čo Boh povedal vo Svojom Slove a o Ježišovi Kristovi skrze cestu poznania. A to druhé je reálne prežitie, ktoré Boh dal človeku v jeho srdci.

61 Ten jeden je intelektuálne hladný. On sa kími na Bohu, ale Jeho Slávnosť nevie vydržať. Ten druhý sa zdá mať víťazstvo po celý čas. Nič ich netrápi. Oni sú takí pevní a zakotvení, ako len môžu byť. Žiadne skúšky, žiadne búrky ich vôbec netrápia. Ale oni sa zdajú mať niečo na sebe, že ľudia, ktorí sú Kresťania a snažia sa žiť pre Boha, obdivujú taký typ Kresťana. A často som sa divil, „Pane, čo je to, že títo ľudia majú to, po čom tí iní tak veľmi žijú a pritom to zlyhávajú dostať?“

62 A ja viem, že to je veľká otázka vo všetkých našich srdciach, ktorí slúžime Kristovi. A nikdy som ešte nevidel osobu, ktorá kedy raz prišla ku Nemu okrem toho: potom, následne život sa už nikdy nezdal byť pre nich správny, ak kedy opustili Krista.

63 Včera som hovoril s jedným farebným mužom, ktorý mi povedal o jednom kazateľovi, ktorý išiel naspäť a roztrhal všetky svoje papiere ku kázaniu a odhodil ich do odpadkového koša a povedal, „Skončil som s tým.“ A nasledujúcu nedeľu si zohnal basu piva a posadil sa a pil to. A o pár týždňov neskôr ležal na posteli a zomieral.

64 Ak by som mal čas, vysvetlil by som to, ako to funguje v Biblii, ale to by bolo mimo textu. Ale to je ďalšia téma: Ako satan prišiel a zaujal osobu a Boh musel vziať svoje dieťa domov. To všetko sa mohlo stať.

65 Ale teraz vidieť tento hlad v ľuďoch, a pritom nie sú schopní to dosiahnuť. A mnoho našich učiteľov a škôl vnieslo toľko teológie, kde hovorili ľuďom, „No, to je preto, že si nekričal, pretože si nehovoril jazykmi,

alebo preto, že si nemal tieto druhy darov.“ O ktorých nemám nič v časti... vlastne, proti ktorým nič nehovorím, ale každopádne nachádzate týchto ľudí, keď kričia alebo hovoria jazykmi alebo nejaký druh emócie, oni sa stále nezdajú byť tou osobou, ktorou by mali byť. No vieme, že je to pravda. A ja som sa sám často divil, čo len môže byť pre takúto osobu učené, s takýmto druhom stavu mysle. Tak, zistil som, že je to tak jednoduché so Slovom Božím, budeme sa to snažiť vysvetliť. A teraz, aby sme to urobili, po tom, čo vidíme tú intelektuálnu časť mysle a dušu, ktorá je v srdci.

66 No, skutočne máte dve odlišné duševné schopnosti. Jedna z nich, ktorú máte, je v tvojej hlave skrze tvoj mozog, a tá druhá je ovládaná v tvojom srdci, ktorá je nazvaná tvojou dušou, tvoj duch a tvoja duša. No oni sú mnohokrát vo veľkej nezhode. Keď sa zdá, že hlava niečo hovorí, duša sa diví nad tým, že či to je nesprávne. Ale keď to prichádza ku duši, hlava, zdá sa, že odstupuje.

67 Boli a sú veci, ktoré sa vám stali, a vedeli ste, že oni tak budú, pritom ste nevedeli vysvetliť, prečo. A nie je žiaden dôvod, nemohli by ste to vysvetliť, ale pritom vy ste to len prijali, a to sa práve tak stalo. To je vtedy, keď sa deje niečo tu dolu.

68 V tých veľkých zhromaždeniach na tých veľkých poliach kampaní som si všimol mnoho ľudí, ktorí ku mne prichádzali a hovorili, „Ó, ja mám všetku vieru, brat Branham.“ A intelektuálne majú pravdu. Ale v ich srdci, to tam nie je. Ak by to bolo, tak by neboli na pódiu, aby sa za nich modlilo, za pomoc viere, ak by oni mali vieru.

69 No, budeme sa musieť vrátiť späť a vziať typ, aby sme dnes ráno mohli vykresliť tento obraz ako deti (a chcem, aby ste si to pozorne všimli). Verím v typy, predobrazy, zvlášť pre ľudí; je to pre nich ľahšie porozumieť, keď je to ilustrované. Je dobré učiť deti, a my sme všetci deťmi. My sme len dospievajúci v Bohu. Kto by tu rád povedal, „Ja som dospelý, dorastený v Bohu.“? Nie sme. My sme len malými deťmi v Bohu. To je pravda.

70 No, chcem sa vynasnažiť, aby sme toto priniesli na miesto, kde môžeme presne vidieť, čo Boh robí. Tak vráťme sa späť do Starej Zmluvy, aby sme do tohto nahliadli, a vezmeme to pomocou detí Izraela.

71 Keď prechádzali cez Červené more a vošli do zasľúbenej zeme, Boh skrze suverénnu milosť, vždy večer, dal pršať mannu z neba. A ľudia išli a brali túto mannu a urobili z nej chlieb a koláče alebo niečo, a jedli tento chlieb, ktorý ich na tej ceste udržal pri živote. A mnohokrát zisťujeme, že keď oni nechali tú mannu ležať na zemi príliš dlho, tak ona sa roztopila, zmizla. Práve tak, ako mráz alebo niečo na zemi. Nevydržalo to.

72 Tak teda, vidíme, že tá istá vec sa deje v kresťanstve. Mnoho ľudí ešte pred deviatou hodinou vyhladne. Máte veľa táboriska, ako by som to povedal, hviezdy táboriska? Mnoho ľudí ide na služby raduje sa, kričia a chvália Pána, zatiaľ čo padá Boží Duch, všetko odsúdenie opúšťa ich srdcia. Ale hneď deň alebo dva po zhromaždení sa nachádzajú späť v tom svojom starom kruhu. Pritom jedli mannu.

73 Mnoho ľudí prichádza ku Kristovi... pričom nebolo nikdy možné v tom letničnom svete spôsobiť, aby letniční ľudia uvideli túto základnú pravdu. Je to tak ťažko, pretože každá cirkev má svoju náuku, a oni denne počujú svojho pastora a evanjelistu, ako niečo hovorí. Oni povedia, „Ó, dobre, mám to. Aký je v tom rozdiel?“ Ale oni zlyhávajú porozumieť túto pravdu.

74 No, často som hovoril a stále to robím, a verím, že táto veľká viera... alebo tá základná pravda, ktorú Ježiš Kristus povedal, „Ten, kto čuje Moje Slovo a verí v toho, ktorý Ma poslal, má večný život a nepríde na súd, ale prešiel zo smrti do života.“ Rozumiete to?

75 „Ten, kto čuje Moje Slovo.“ Ó, prial by som si, aby som mohol spôsobiť, že to vpadne do každého srdca! Sv.Ján 5:24: „Ten, kto čuje moje slovo a verí v toho, ktorý ma poslal, má večný, večne trvajúci život, a nikdy nepríde na súd, ale už prešiel zo smrti do života.“ To je Jeho Slovo.

76 Čo musíš robiť? Ver, počuj. Viera prichádza skrze počutie, počutie skrze Slovo, a to je veriť a uplatniť a odpočívať. Rozumiete to? Slovo tak hovorí, počuj to. Tvoje srdce tak hovorí, ver to. A tvoja celá bytosť v tom odpočíva. Je to zakončené.

77 Viera prichádza skrze počutie. Ježiš povedal Slovo, „Ten, kto čuje moje slovo, verí v toho, ktorý ma poslal, má večný (nikdy nekončiaci, vždy existujúci) život.“ Či to nie je ohromné? „Večne trvajúci život a nikdy nezahynie, ale už prešiel zo smrti do života: prešiel od oddelenia do večne trvajúcej prítomnosti.“ Amen!

78 Už... keď si bol nepriateľom Boha, prestal si byť nepriateľom. Teraz si dieťaťom. Zo smrti do života, z temnosti do dňa, zo smrteľnosti do nesmrteľnosti. Od porušenia do neporušenia, od obáv ku radosti, zo smrti do života, a odpočívaš plne na „Tak hovorí Pán“. Nie na pocitoch, duševných emóciách, teórii, na nejakom neznámom niečom, čo ti niekto povedal, čo nemá žiaden základ. Na ničom, čo niekto hovorí, „No, prídí a pripoj sa do našej cirkvi a bude to hotovo.“ Ale na Slove Božom, kde ľudská duša pevne odpočíva. Boh tak povedal. Tým je to vybavené. Robí to skutočným.

79 No poďme rýchlo k tomu druhému kroku. Čo spôsobuje, že títo ľudia idú tam, k tej zemi, a jedia mannu, a potom, predtým, ako príde večer, mnohí z nich vyhladnú? A ľudia chodia na zhromaždenia, je práve tak veľa ľudí, ktorí idú a zapnú si rádio a počujú dobrú kázeň a radujú sa, mnohí z nich chodia do cirkvi a počujú dobrú kázeň a idú domov a radujú sa. Ale tá vec, potom, ktorá prichádza dovnútra a berie to všetko preč od teba, keď povstáva prvá malá ťažkosť? V pravde, ak počuješ Slovo a tvoja duša sa raduje v Slove, to je Duch Svätý, ktorého ješ.

80 Pozrite, ja verím, že veríte na večný život. Ja verím, že vaše prijatie Pána Ježiša vám dáva večne trvajúci, večný život, keď to veríte. Potom verím, že skrze jedného Ducha ste potom pokrstení do tela veriacich (dostaneme sa ku tomu za pár minút, ak bude Boh chcieť). Veríte ku životu.

81 Pavol povedal, keď prechádzal cez horné kraje Efezu a našiel určitých učeníkov, povedal, „Či ste prijali Ducha Svätého, odkedy ste uverili?“

82 Vidíš, tvoja viera ťa zakotvuje v Kristovi. To je intelektuálne. Veríš tomu. Prijímaš to. Povieš, „To je pravda.“ Rozpoznávaš, že je to pravda, a si kresťanom a máš večný život skrze to, že to veríš. Vstúpil si do Boha. Si na tom táborisku. Manna padá a ty ju ješ.

83 A všimli ste si tú zvláštnu vec, že tam bol zmiešaný zástup, ktorý jedol tú istú mannu? Ľudia, ktorí sú hriešnikmi, ktorí neprijali Pána Ježiša, sa stále môžu radowať, keď vidia pohybovať sa zázrak Boží, uzdravovanie nemocných, môžu sa radowať, že ľudia konajú správne, môžu otvoriť svoje srdcia a radowať sa z kázne, ktorá je kázaná pod pomazaním. A to je ten istý typ manny, ktorú je Kresťan. Vidíte to?

84 Potom vždy si pamätajte moju náuku tu v modlitebni. Musíte nasledovať Boha v trojkách, pretože On je v tom zdokonalený.

85 No, divíme sa, prečo. Zist'ujeme potom, že táto manna zmizla. Ona padla na zem a potom zmizla, potom prišla znovu a potom zmizla, každý deň. Niečo z toho... a deväť hodín a oni sú preč.

86 Stretol som ľudí, ktorí stáli v cirkvi a len sa radovali a videl som ich potom ísť von z cirkvi a možno v pondelok alebo v utorok sa správali tak zle, ako sa na Kresťana nepatrilo. A taký muž alebo žena, ktokoľvek to môže byť, sa otočí, potrasie vám ruku a povie, „Ja nechcem tie veci robiť.“ Cítite nad nimi ľútosť.

87 Videli ste ľudí, ako prijali Božské uzdravenie a povedali, „Ó, áno, vidím to. Je to v Slove. Ó, ďakujem, ti, Pane. Verím tomu.“ A oni idú v

poriadku pár dní a prvá malá búrka, ktorá udrie, sú znovu naspäť v tom. Všimli ste si to a je to pravda a tí ľudia si nedokážu pomôcť. Tak o čom to všetko je? Čo spôsobuje, že sa tieto veci dejú?

88 No, všimnime si. No, všímame si, že táto manna, keď spadla, Boh ju poslal dole, aby poskytol život pre svoje deti Izraela na svojej ceste. Potom Boh povedal Mojžišovi a Áronovi, aby si urobili veľký zlatý hrniec a aby ho naplnili doplna mannou a umiestnili to do svätého miesta... alebo do svätyne svätých, na to miesto pri arche. Táto manna mala byť postavená pri arche a tam sa ona nikdy neskazila. Nikdy nezostarla. Nikdy nestratila svoju sladkosť. Tam vo vnútri bola vždy dobrá.

89 Či ste niekedy stretli osobu, ktorá tam bola, a ktorá ochutnala, a ktorá žije na tejto manne? Môžete ho stretnúť v pondelok, utorok, stredu, štvrtok, piatok, sobotu alebo nedeľu, v oblačný deň, jasný deň, zachmúrený deň, či veci idú dobre alebo zle, je vždy príjemný a plný lásky, nikdy nehovorí alebo nečiní zle. On žije pod slávou Božou. Nikdy nie je hladný. On nikdy nemusí ísť do cirkvi kvôli tomu, aby ho to postavilo. On je vždy plný Boha.

90 Ľudia chodia do cirkvi a potrasú si s tebou ruku v cirkvi a budú sa smiať a nazvú ťa bratom. Pomimo cirkvi oni budú poťahovať taký malý obchod, ktorý nebude celkom čistý kvôli osobnému zisku. Nehovorím to, že to títo ľudia tu v modlitebni, ale hovorím, že sú takí. Sú veci, ktoré ľudia urobia a začnú byť odlišní. A tá najmenšia malá vec privedie späť tú starú národu, tá sebeckosť, otvorenie ucha počuť ohováranie alebo niečo toho druhu. Tá osoba nikdy nevstúpila tu do tohto hrnca.

91 Oni sú vonku. Oni skutočne jedia ten istý druh manny. Boli privedení do tábora a to je to, kde v tom tábore, na poli, to je to, kde tí ľudia získajú tú mannu. A oni sú tam, a tá manna, ktorú jedia, je tá istá manna, ktorú je tento človek tu. Oni obaja majú toho istého pastora. Obaja čítajú tú istú Bibliu. Ale jeden ustavične zostáva verný a pokorný, a ten druhý má svoje vzlety a úpadky, a tak to stále ide dovnútra a von. Obaja jedia tú istú mannu, ale jeden vstúpil do vnútra a jeden je stále vonku. Obaja sú veriaci na večný život, ale jeden je pokrstený Duchom Svätým v kráľovstve Božom a ten druhý je vonku a je tú istú mannu.

92 A ľudia nám hovoria, že, „Musíte kričať, aby ste sa dostali dovnútra. Musíte hovoriť jazykmi, aby ste sa sem dostali. Musíte robiť všetky tieto veci.“ Ale zistujeme, že tie veci nefungujú.

93 Vidím ľudí kričať, ktorí nie... sotva si myslím... nemám na mysli súdiť, alebo nemal by som... videl som ľudí, ktorí kričali a žili všelijaký druh života. Videl som ľudí tancovať v Duchu, hore a dolu po sálach, a vrátili sa a

žili hrozne. Videl som to robiť oboch, mužov i ženy. Videl som mužov a ženy tancovať v Duchu a hovoriť v jazykoch a kričať a mali výbušnosť ako neviem čo.

94 Niečo nie je v poriadku. A pritom oni sa radujú z požehnaní Božích. Veria v to, majú v to vieru. Ale to je len v tomto vonkajšom dvore. To nikdy neprišlo do toho vnútorného dvora. Oni sa nikdy nedostali odtiaľto, z tadiaľto tu.

95 To je to, čo sa dnes deje s cirkvami. Dúfam, že to vidíte. Ó, ak môžem len vidieť prehliadku toho. To robí, že sa radujem, keď vidím, že sa naša kotva drží za oponou.

96 Biblia hovorí, „Tomu, kto víťazí, dám biely kameň a nové meno, o ktorom nikto nevie, iba on sám.“

97 Nerobí to žiaden rozdiel, to, čo ľudia hovoria. Ty vieš sám, keď si bol privedený do tej vnútornej opony. Nikto ti to nemôže vyhovoriť. Nie, pretože si sa pripojil do cirkvi, alebo si urobil toto alebo tamto, ale niečo ti len hovorí, že ty máš kameň, ktorý je v srdci, nie tvrdý kameň, mäkký. Tento kameň robí tvoje srdce mäkkým namiesto tvrdým.

98 V Ezechieli, v tých starých časoch, keď boli zákony umiestnené do stánku v Arche, zákony Božie, Ezechiel hovoril o inom čase. No, ľudia... existujú dnes dva druhy ľudí. Ten jeden druh, oni sa snažia niečo robiť, aby sa spasili. Každý hovorí, „Pôjdem do cirkvi každú nedeľu.“ To je veľmi dobré. „Chcem byť nábožný.“ To je veľmi dobré. To je stále pod zákonom. Ale keď ten druhý skrze chodenie do cirkvi a tým, že je dobrý, nie je ničím, čo ty sám urobíš, to je niečo v tebe, čo to robí pre teba, Duch Svätý v tvojom srdci.

99 No, všimnite si, v tomto vnútornom dvore. Títo ľudia, ktorí žijú tu vo vnútri, sa zdajú mať... stále sú nakfmení, stále sa cítia dobre. Ezechiel povedal, „Napíšem Svoje zákony nanovo a položím ich do ich srdca.“ Kde ten zákon zvykol byť na kameňoch v tej arche, a tá archa reprezentuje srdce, potom, „napíšem Svoj nový zákon do ich srdca,“ v tej arche.

100 Srdce je príbytkom Božím. V starej zmluve Boh prebýval vo svojej sláve nad archou a to srdce je tou archou. Boh prebýva nie v hlave, v srdci. Boh nie je poznaný skrze teológiu, Boh nie je poznaný skrze duševné poňatie, Boh je poznaný skrze starodávne, posvätené, znovuzrodené prežitie, ktoré je v ľudskom srdci.

101 Pritom muži a ženy žijú dobrý život a milujú Boha skrze duševné poňatie. Ale to skutočné miesto ukrytia je v srdci. Ukrytí s Kristom a keď

Kristus, Duch Svätý, prichádza do tvojho srdca, On je v tebe s tvojím temperamentom a On žije svoj vlastný život vo svojej vlastnej vôli skrze teba. Haleluja.

102 Viem, že to znie hrozne, ale je to pravda. Kristus... keď si tak odovzdaný, že Kristus hovorí ten druh slov, ktoré by On hovoril. On hovorí cez teba ten druh myšlienok, ktoré by On myslel. Robí cez teba taký druh skutkov, ktoré by sám robil. Ty si odovzdaný a odpočívaš.

Čo za nádherný obraz posväteného Kresťana: odovzdaný. Kristus pracuje cez neho.

103 Pavol povedal, „Pre mňa je žiť Kristus a zomrieť zisk.“ Nie som to už viac ja, ktorý žije, ale Kristus, ktorý žije vo mne. Kristus žije v tej duši jednotlivca, ktorý je odovzdaný. Kristus hovorí cez tie pery a myslí cez tú myseľ, vidí cez tie oči, koná cez tú povahu. Haleluja.

104 Potom veci toho sveta pominuli. Ako to môže byť niečo okrem toho, že je to sladké a príjemné po celý čas. Kristus má kontrolu. Amen. Vidíte to? To je to, čo to je. To je Kristus v tebe. Kristus v tebe.

105 Povieš, „No, vidíš, ja verím, že je to pravda, brat Branham.“ To je pravda, to je tu, ale to ešte neprišlo sem. Ak by to prišlo, potom celým tvojím odením je Kristus, tvoj postoj, tvoje túžby, tvoja chuť, tvoje všetko je Kristus: odovzdaný, odpočívajúci, všetko je dokonalé. Je jedno, ako nevyrazne to vyzerá, alebo ako čierno to vyzerá, stále je to to isté, Kristus je v tebe.

106 On hovorí ku hriešnikovi v hlase, v ktorom by On ku nemu hovoril. On hovorí ku prostitútke v tom hlase, v ktorom by ku nej hovoril. On myslí cez tvoju myseľ práve tie myšlienky, ktoré hovorí do tvojho srdca tým istým spôsobom, ktorým by On hovoril, keď bol tu na zemi. A ty už nie si viacej svoj, ale si odovzdaný.

107 Do tohto svätého miesta vošiel Áron raz za rok. To obecnstvo ho sledovalo, bol správne oblečený. Musel byť správne pomazaný, musel kráčať správne. Nech je požehnaný Pán. Oblečený správne, kráčať správne, pomazaný správne. Mal na svojom rúchu zvonček a granátové jablko, a ako kráčať, to hralo, „Svätý, svätý, svätý Pánovi.“

108 Vzal pred sebou nádobu krvi, krvi z baránka, krvi zmierenia, a bol pomazaný ružou Sárona, a to pomazanie stekalo po jeho brade až dolu na lem jeho rúcha, a on kráčať do toho vnútorného dvora, do prítomnosti Božej. A keď tam vošiel, tá opona za ním spadla, a on bol uzatvorený. Bol pred tým vonkajším svetom ukrytý. Sláva buď Bohu. Existuje miesto ukrytia. Miesto prebývania.

109 My môžeme vstúpiť do prítomnosti Božej a byť ukrytí od vecí tohoto sveta. Už ich viac nepočujete, je to zvukotesné. Haleluja. Zvukotesné! Svet je vonku, lapá po dychu a hľadá, ale ty si vo vnútri. V prítomnosti večného, večne trvajúceho Boha, a ješ z tejto manny, ktorá vydrží veky času, stovky rokov. Nikdy sa neskazila, ani sa neminula.

110 A človek, ktorý raz vstúpil do Boha, a tá opona za ním spadla, odrezala veci tohto sveta, on je v prítomnosti Božej a je tú mannu.

111 Niet divu: dvanásť hodín, deväť hodín, čokoľvek. On žije v prítomnosti Kráľa! Niet divu, že každý deň je pre neho pekným. Pozrite, na čom on je. On je nájdený na tajnom mieste. On vošiel za oponu. Dvere sú za ním zatvorené. On nevidí nič z toho sveta. Tie dvere boli urobené zvukotesné pomocou ovčích koží a kozích koží a toto je učené zvukotesným skrze krst Duchom Svätým, ktorý ukrýva človeka v Kristovi, a tam sa stáva novým stvorením. On pred ním takto denne kráča.

112 Čo za nádherný obraz veriaceho v prítomnosti Božej. Všetky veci sú potom jeho. Všetky veci boli dané Kristovi. Všetko, čo bol Boh, bolo preliate do Krista. Všetko, čo bol Kristus, preliat do cirkvi, „V ten deň poznáte, že ja som v Otcovi a Otec vo mne a ja vo vás.“ Ó, to privilegium, ktoré veriaci má, ak to len oni môžu prijať.

Poviete, „Brat Branham, máš tu jeden obraz, ktorý musíš zobrať do úvahy, ale ako sa ku tomu dostaneš?“ To je tá ďalšia vec. „Ako sa tam dostaneme, brat Branham?“ Tu je ten spôsob, ako tam prísť podľa tohto vzoru. „Ó, ja som kresťan, brat Branham. Som spasený, som pokrstený. Radujem sa z Božích pozhnaní.“ Si na vonkajšom dvore. Ale povedal, „Niektoré dni mám svoje vzlety a úpadky, svoje obavy a zmietania, svoje problémy. Prajem si, aby som mohol žiť víťazný život.“ No, musíš sa dostať z toho dvora, musíš vojsť do vnútra.

113 No, čo bolo tou prvou vecou? Ten dvor reprezentuje ospravedlnenie. Tam vonku, to bolo to, kde ľudia prišli, celý Izrael. Nikto druhý okrem obrezaných Izraelitov, ostatní nemohli vstúpiť do týchto dvorov, oni by ich poškvrnili. Pamätáte si, keď Pavol priviedol Timoteja do chrámu a oni povedali, „Oni poškvrnili toto sväté miesto, lebo priviedli dovnútra pohana.“ V tých dvoroch, to musia byť absolútne ospravedlnení ľudia. Obnovení muži a ženy, ktorí prijali Boha a majú večný život, ktorý v nich prebýva. Musia to robiť, aby boli v tých dvoroch.

114 Potom prichádzajú k tomu prvému oltáru a ten prvý oltár je to, kde bola pálená tá obeť, a kde ich Pán stretol v odpustení hriechov, a kde ich očistil od všetkej ich nespravodlivosti. A ten oltár na pálenie, ten medený

oltár, tam bolo spálené to zviera, a bola tam krv toho zvierat'a. To bol ten druhý dvor.

115 A potom, ako opustili ten druhý dvor, posvätenie, vstúpili do toho posväteného života, vstúpili do prítomnosti Božej, a zatiaľ, čo boli tam vo vnútri, to je to, kde mali všetky tieto svoje slávne veci. Tu je jeden veľmi krásny typ toho: ak niečo mŕtve vstúpilo, znovu to ožilo. Pomysleli ste na to niekedy? Oni vzali Áronovu palicu a položili Áronovu palicu do prítomnosti tohto svätého miesta, a keď to urobili, počas jednej noci to vydalo puk, zakvitlo a vydalo to mandle, počas jednej noci. Pomyslíte na to. V prítomnosti Božej. Táto stará mŕtva palica, ktorá tam ležala v prítomnosti Božej, vypučala, zakvitla a vydala mandle behom jednej noci. Čo to potom bolo? Aký druh palice to bol? Bola to palica z mandľového stromu. To je to, kde to on vzal. Tá palica pochádzala z mandľového stromu.

116 A ty si palicou nejakého druhu a bol si vzatý z konára ľudstva, ktorým bol na počiatku Boží stvoriteľský Syn. Môžeš byť upadnutý, mŕtvy, znepriatelený Bohu, ale skrze to v stvorení si bol stvorený, aby si bol synom Božím. Môžeš sa niekde odrážať a byť rešpektovaný a ctený, tu vonku v tých dvoroch, ale ak sa kedy dostaneš do toho slávneho miesta a budeš ukrytý s Bohom, ty vydáš to, čo máš urobiť.

117 Vezmite mŕtveho hriešnika, znepriateleného voči Bohu, bez nádeje, bez Krista a umiestnite ho do prítomnosti Božej, tu do tohto veľkého slávneho stánku, on vydá ovocie Ducha Svätého, lásku, radosť, pokoj, dlhohovievavosť.

118 Tá mŕtva palica vypučala. Kde to vypučalo, to muselo mať občerstvenie. Muselo to byť občerstvené. Potom, čo to bolo občerstvené, muselo to mať... to prinieslo vôňu, arómu, ten kvet. Tá ďalšia vec, ktorú to priviedlo, bolo ovocie.

119 Ak každý Kresťan prichádza tou istou cestou, keď prichádza do prítomnosti Božej. Najprv musí byť občerstvený. Duch Boží musí toho človeka uchopiť a obnoviť ho a urobiť ho inou osobou. Duch Svätý prichádza dovnútra a len občerstvuje.

120 Duch Svätý prichádza v tichej hodine. Viete, keď idete von veľmi skoro ráno, keď je rosa na zemi. Rosa padá práve pred svitaním. Obyčajne, niekedy v noci. Po tom ruchu toho sveta, keď už je preč v posteli, po tom, čo všetko spí. Vyšli ste niekedy von veľmi skoro ráno? A keď idete von veľmi skoro a vidíte, ako je všetko čerstvé, skutočne čerstvé, skoro ráno. Prečo? Tá stará zem bola na chvíľu ukrytá a je občerstvená.

121 A prišli ste niekedy do prítomnosti muža alebo ženy, ktorí sa ukryli

pred svetom? Je to občerstvujúce s nimi hovoriť. Oni sa sami občerstvujú. Oni začínajú prichádzať do života.

122 Či ste niekedy išli skoro ráno do ružovej záhrady alebo hore a dolu po tých vysokých cestách, skutočne veľmi skoro ráno, keď je rosa na zemi a ó, keď voňajú a kvitnú tie zimozelene a podobne. Či ste niekedy... to je ako kresťan, ktorý je ukrytý s Bohom v tej tichosti noci alebo niekde, a na ďalší deň prichádza s čerstvosťou, s voňavým životom, aké príjemné miesto, kde môže byť. To je niekto, s kým sa radi rozprávate, niekto, kto vás dokáže povzbudiť, niekto, v koho máte dôveru.

123 Vaša susedka tam, ako radi s ňou rozprávate, vidíte, to je tá čerstvosť, tá vôňa. A ďalšia vec, to vydáva ovocie. A kdekoľvek Duch Svätý prichádza, to vždy sadí semeno Božie a vydáva ovocie.

Ďalšia veľká vec pri vstupovaní do tohto miesta, to je miesto, kde môžete mať dôveru. Môžete veriť.

124 Tu leží jedna žena. Dnes ráno je na lehátku a je vo vážnom stave. No, ak sa jej Boh nedotkne, ona zomrie. Má dosť rokov. Ona je starou matkou. Má šedivé vlasy. Má okuliare a vyzerá veľmi zbožne. [Prázdne miesto na páske – pozn.prekl.]... potriasol som si s ňou ruku, a prehovoril pár slov pred pár minútami, keď som vošiel. No, ona tam leží. Možno, že jej doktor urobil všetko, čo vedel urobiť, ale nedokáže urobiť viac. A ona spadla. Kíby a rebrá a tak ďalej, a rôzne komplikácie, o ktorých mi povedala, čo s ňou nie je v poriadku, a tiež veci, o ktorých nevedela. A ona tam leží v takomto stave. No, tým, že je ona v takomto stave a celá takto rozdrásaná, čo my môžeme pre ňu urobiť? To je priviesť ju do tej požehnanej Prítomnosti všedostačujúceho, občerstvujúceho Ducha Svätého, ktorý z nej môže zobrať preč tú opotrebovanosť. Čo sa týka doktora, hoc ako dobrý on môže byť, možno sa jej snažil povedať, že, „Nie je nič, čo môžem urobiť.“ Ale my ju pozdvihneme do tohto miesta.

125 No, si stará a tvoje dni sú takmer na konci: to neznamenal nič pre Abraháma, keď prišiel do Prítomnosti Božej.

Keď mal sto rokov, on sa ľúbil Bohu, a nehľadel na svoje telo teraz už umŕtvené, ale on bol v Prítomnosti Jehovu, ktorý mu to zaslúbil.

126 Tu je jedna staršia pani, na konci toho sedadla, zomiera na rakovinu, takmer s istotou zomiera. Nič jej nezostáva, iba zomrieť. A ak ju my len dokážeme dostať...

127 Nikto nevedol Árona dovnútra. Áron vošiel dovnútra, pretože bol pozvaný dovnútra. Pretože mu to bolo povedané Jehovou, on mal práva vojsť

dovnútra. Keď Ježiš zomrel na Golgote, on roztrhol tú oponu od vrchu dolu, aby to nedal len najvyšším kňazom, ale každému, kto prichádza a približuje sa k Bohu, má právo do Svätyne svätých. Ona má právo. Tá pani tu, zomierajúca, ona má právo!

128 Tu sedí pani Weaverová, niekde tu sedí. Pred pár rokmi zomierala na rakovinu, zožraná rakovinou, také maličké ruky. Ona mala právo k stromu života, mala právo vojsť za oponu. A keď som ju musel držať, aby nespadla z jednej strany na druhú, pokrstil som ju vo vode rovno tu. Ona dnes žije, pretože ona mala právo. Ona to prijala, uverila tomu.

129 A myslím, že niekde vzadu v budove som videl pani Morganovú. Možno pani Morganová sedí tam, ktorá sedela rovno tu na tomto sedadle, kde ju držali, zomierala rakovinou, nebolo pre ňu nádeje. Ale viera prichádza skrze počutie. Počutie skrze Slovo. A my sme ju vyviedli z toho opotrebovaného stavu. Keď mi jej manžel povedal, ktorý tu sedí teraz, že on hral golf s lekárom, a on mu povedal, že tá rakovina jej obrútila vnútornosti ako korene stromu. Všetky nádeje boli preč, ale Duch Svätý ju priviedol do prítomnosti toho občerstvenia a priviedol ju za oponu, kde tá opona za ňou spadla. Je jedno, čo hovorí lekár. Je jedno, čo ktokoľvek hovorí. Tá opona spadla a odrezala každého neveriaceho. A ona sa načiahla do toho zlatého Božieho hrnca a povedala, „Jeho sinavicami som uzdravená,“ a začala to jesť. A na ďalšie ráno, stále tam bolo čo jesť. Ďalší deň tam stále bolo čo jesť.

130 To je to. Nie obzerať sa, čakať, kým to znovu spadne, ďalšie zhromaždenie, ale to je večne trvajúce, večne prítomné, je to tam a čaká, a ona stále je z toho istého hrnca manny.

131 Čo to bolo? Dostať ju do toho občerstvenia. Doviesť ju tam, kde tá opona za ňou spadla, až nebude počuť to, čo hovorí svet, ale bude počúvať to, čo Boh hovorí.

132 Vojdi dovnútra skrze Krv, vojdi dovnútra skrze pomazanie. Pomazaný. Kráčaj správne, ži správne, drž svoju hlavu správne. Dokiaľ nevojdeš do týchto dvorov... Ja nehovorím, že akýkoľvek človek robí to alebo tamto, alebo ako si pokrstený, alebo akým spôsobom alebo takto, alebo do akej cirkvi patíš, Boh skrze suverénnu milosť dáva Ducha Svätého tým, ktorým to On túži dať.

133 To je to, prečo títo ľudia čakajú. Oni kráčali pokorne pred Bohom. Boh skrze milosť im dal Ducha Svätého a to je ten dôvod, že oni žijú, kde žijú. Oni sú posvätení, milujú Pána, veria a žijú každým spôsobom a každým dňom v Jeho Prítomnosti. Nezáleží na tom, čo príde alebo čo odíde. Či sa rieka zdvihne, alebo či mračná visia nízko, nezáleží na tom, čo to je, oni stále

žijú v Prítomnosti Kráľa. Čo je to?

„Ó, ty si nebol uzdravený. To je len vytvorená viera.“

134 Tá opona spadla, oni to ani nepočujú. Oni sú tam vo vnútri. Prichádzajú do života. Amen. Vydávajú puky. Hovorte na chvíľu s nimi a budete vidieť, že pri nich je tá vôňa svätých. Ich rozprávanie je osolené, nehovoria o svojom susedovi alebo nesnažia sa hádať o niečom, čo bolo urobené takto alebo onak. Ale ich rozprávanie je o Kristovi a Jeho sláve.

To je to, kde ležia, vydávajú čerstvosť. Vydávajú vôňu nového života, ten kvet, a prinášajú ovocie každý deň.

Iní povedia, „Ty vieš, že ona bola uzdravená. Ja viem, že on bol uzdravený. Prečo ja potom nemôžem byť uzdravený?“

Iste, že môžeš, brat. Tá jediná vec je: dostaň sa do pomazania Ducha Svätého. „Čo je to, brat Branham?“

135 Vezmi Boha za Jeho Slovo, lebo skrze vieru si spasený, a to skrze milosť, nie skrze skutky. Žiadne mentálne emócie, žiadne rozrušenia, žiadne hovorenie v jazykoch, žiadne kričanie, nič! Skrze vieru kráčaj do Prítomnosti Božej a povedz, „Pane Bože, prichádzam jedine na základe Tvojho Slova a verím ti.“ Poviete, „Brat Branham, či neveríš v kričanie a hovorenie v jazykoch?“

136 Verím, ale vy kladiete voz pred kone. Príďte najprv ku Kristovi. Príďte najprv ku Kristovi. Nechajte Ducha Svätého, aby vás predbehol. Začnite jesť z tej manny. Ona je dobrá dnes, je dobrá zajtra, je dobrá každý čas, každý deň.

137 Chcem, aby ste si všimli inú vec ohľadom tohto. Tá zvláštnosť toho svetla, do ktorého kráča veriaci, keď je on v Kristovi, tá zvláštnosť toho. Teraz tie tri dvory. Ten ospravedlnený človek tu, on kráčal počas denného svetla. Niektoré dni boli zamračené dni. Rozumiete to? Ó, dúfam, že to vidíte. Nech vás Boh žehná. Niektoré dni sú zamračené. V niektorých dňoch sa dívate, či sa vôbec oplatí slúžiť Bohu alebo nie. Kráčate vo vonkajšom dvore. Iste, jete mannu. Iste, si veriaci. Iste, máš večný život. Iste, ak zomrieš, ideš do neba. To je pravda. Ale akým druhom života žiješ, každý deň. Ó, dostávaš sa sem, „Ó, dnes mám svoju zlosť. Povedal som im to! Preklial som ich. Nemohol som si pomôcť. Bože, odpusť mi.“

Iste, On odpustí. Isteže odpustí. Si Jeho dieťa. Ale akým druhom života žiješ?

138 Ó, či nenávidíte žiť taký druh života? Tie hore a dolu. A tieto

problémy a také veci. A poťahujete deň i noc. Odpadnutí, potom späť v cirkvi. Odpadnutí, naspäť v cirkvi. Toto, tamto, ospravedlňujete sa za toto tu. Táto druhá osoba sa len stále ďalej pohybuje vpred bez ničoho takého.

139 Vidíte, akým druhom života kráčate? Podľa počasia. Je tam vonku svetlo, zamračené, hmlisto, na poli, potom jasný deň, potom zamračené a hmlisto, potom nejaký mrak pokrýva slnko. To je to, ako obnovený, ospravedlnený človek žije. To je pravda. To je všetko svetlo, do ktorého on vkročil, keď on len kráčaľ skrze toto.

On povedal, „Prišiel som ku Kristovi, brat Branham, pripojil som sa ku cirkvi. Zapísal som si meno do knihy. Snažím sa žiť najlepšie, ako viem.“

140 No, nech je požehnané tvoje srdce, brat. Cením si to. Boh si to cení. Ak veríš, „Ten, kto čuje Moje slová a verí Tomu, ktorý Ma poslal, má večný život.“ Ja počujem, môj brat, milujem ťa. „Ó, brat Branham, moje vzlety a úpadky... ó, som tou najbiednejšou osobou. Musím každý deň bojovať.“ Ó, áno, brat, to je to, kde kráčaľ. To je pravda. Potom povedz, „Chcem ísť trochu hlbšie.“

141 No, on prichádza do toho dvora. No, čo tam je? Tam je sedem zlatých svietnikov na tom svätom mieste, a oni dávajú svetlo. Tie svietniky dávajú svetlo. To je pre toho človeka, ktorý prestáva piť, prestáva fajčiť, prestáva klamať, prestáva kradnúť, zaobchádza správne so svojim susedom, je dobrý ku svojej manželke alebo ona dobrá ku svojmu manželovi, takisto. Muž alebo žena, veriaci. On prichádza do miesta, kde on prestal so všetkou tou podlosťou, čo je, že on prišiel skrze Krv s posvätením. Je povolaný do nového života a tam kráčaľ.

142 On nemusí kráčaľ skrze to svetlo tam, vonku. On má lepšie svetlo. On kráčaľ skrze svetlo siedmich zlatých svietnikov, ktoré horia olivovým olejom a olivový olej reprezentoval Ducha Svätého.

Oheň je krst, čo je krstienie, alebo dokonca pokrstený tam s Duchom Svätým. Ale ešte nie si ukrytý. Ešte nie si za oponou.

143 Tu on je. On kráčaľ pri týchto zlatých svietnikoch. Tam je mnoho svetla... je tam mnoho svetla. Sú dni, keď tie svetlá zoslabnú. Sú tam dni, kedy sa z tých lúčok dymí a to svetlo nie je také dobré. Sú chvíle, keď tie svetlá musia byť znovu rozsvietené a vy si musíte požičať trochu od svojho suseda, aby ste zapálili jednu sviečku tou druhou. To stále nie je dobré svetlo. Sme za to vďační, ale stále to nie je dobré svetlo. Ó, brat. Vidíte to? To stále nie je to správne svetlo.

144 Poviete, „Brat, ja som hovoril v jazykoch, kričaľ som.“ Dobré,

ohromné. Ale dovoľ, nech ti niečo iné poviem. V poriadku, on tu kráča v tomto svetle. To je umelé svetlo. To nie je svetlo slnka, svetlo mesiaca, hviezd. Ten človek v tom ospravedlnenom dvore, keď prichádza noc, on má veľmi temné svetlo, iba hviezdy, možno bledý mesiac a veľa lietajúcich oblakov. On je v hroznej situácii.

145 Ale ten človek tu pri oltári, ktorý sa dostáva do posvätenia a hovorí, „Pane, idem žiť správne skrze teba. Som diakonom v cirkvi alebo niečo, alebo iné. Idem žiť správne voči svojmu susedovi. Idem sa snažiť najlepšie ako môžem, aby som konal lepšie, Pane.“ No, on žije v lepšom svetle. Jeho svetlá málokedy vyhasínajú, ale oni dymia a musia sa rozsvetecovať jedno od druhého.

146 Ale ten človek, ktorý kráča poza to a ide tam, kde je svet odseknutý, kde za ním padá tá opona. Tam dolu, kde to je zamknuté krídlami cherubínov, tam pod tým je tá veľká sláva Shekinah. To sa nikdy nezatieňuje, nikdy to nevyhasína. A človek, ktorý žije v prítomnosti Božej, pod tou oponou, žije v chvále Shekinah. Je mi jedno, či vystrájajú búrky, alebo oblaky, alebo mesiac nesvieti, alebo hviezdy nesvietia, či tie svietniky sa minú, na tom nezáleží, on žije v Božej sláve Shekinah pod mocou Ducha Božieho. To nevyhasne v noci, to nevyhasne... to je také tajomné svetlo, tak trochu mäkko žiariace svetlo. A ten veriaci odpočívá a kráča dovnútra za oponu. Tá sláva Shekinah, kde bol ten hrniec s mannou, kde on denne je, sa nemíňa. On je z tej manny.

148 Ó, on nemá žiadne obavy v tom svete. O všetko bolo postarané. Boh bol nad ním, počúval ho, ako Ho chválil, a odpovedal na jeho modlitbu. Nielen to, ale on žije rovno v prítomnosti Kráľa: Boha v sláve Shekinah.

149 Zakaždým, ako čokoľvek takto začne, to sa nemôže k nemu dostať. On na to nebude počúvať. On nemôže. Kvílenie toho sveta je tam vonku.

150 Ak si kedy prišiel do miesta, môj priateľu, ak si kedy prišiel do miesta, kde ten svet je mŕtvy, či je to s tvojimi deťmi takto, alebo či s tvojou matkou je to takto, či tvoj ocko povedal takto, či tvoj pastor povedal tak, či doktor povedal takto alebo tak, ty to ani nepočuješ. Ty žiješ len v sláve Shekinah, kráčaš a žiješ v prítomnosti Kráľa. Každý deň je sladkým v tvojej duši. Ó, všetko je v poriadku. Všetko je v poriadku! Nie je nič, čo by ti uškodilo. Ó, čo za miesto.

151 Ó, myslím na tú malú pieseň, „Prešiel som tú roztrhnutú oponu, haleluja Jeho menu. Žijem v prítomnosti Kráľa.“ Žijem! „...prešiel som tú roztrhnutú oponu, kde sláva nikdy nezlyháva, žijem v prítomnosti Kráľa.“

*Kráčam v tom svetle, tom nádherom svetle,
kde kvapky rosy milosti sú jasné,*

*svetlosť je všade okolo nás, vo dne i v noci,
Ježiš, svetlo sveta.*

152 „Nech sa ukryjem, nech sa uvoľním, a nech to nájdem, Pane, v Tebe. Nech to moje ja je ukrižované...“ Či moji susedia ma ohovárajú, či je toto, tamto, alebo sa deje niečo iné. Chodím do cirkvi kvôli jednej veci, a to, aby som zostal v Tvojej prítomnosti. Som tam presťahovaný, Pane, a nemám túžbu to nikdy opustiť. Budem dôverovať Tvojmu Slovu, čo Ty povieš. To je to, kde chcem byť. Spusti okolo mňa tie opony, Pane. Ak len môžem vidieť Ježiša samého a živého, a kráčať a zomrieť v ňom! Tu to máte.

153 Na hore premenenia, kde stál Ježiš premenený pred tými apoštolmi, keď sa oni pozreli hore, oni videli len Ježiša samého. Oni povedali, že videli tam stáť jedine Ježiša. Ó, Bože, ukry ma na tom mieste. Ukry ma tam na tom mieste.

154 Tam, kde opony spadnú a neuvidím nič, okrem Ježiša samého. Nechcem počuť tie fantastické veci sveta. Je mi jedno, či oni majú atómové bomby, či majú prúdové lietadlo, či nový Chevrolet vyzerá lepšie ako Buick, na tom nezáleží. Tá vec je, že ja kráčam a žijem denne s Kristom. On Sám tam prebýva. A tie opony spadli dolu a ja som v ňom a On vo mne.

155 Nech búrky vyčíňajú, moja kotva drží tam za oponou. Nevieť vám povedať. Prečo máme na moriach v tomto dni toľko búrok, ale ja som vďačný za kotvu, ktorá drží pevne za oponou. Keď sa ona kymáca, a keď to vyzerá, že každý pohyb by ju poslal ku dnu.

*Som zakotvený v Ježišovi,
v búrkach života budem odvážny,
som zakotvený v Ježišovi, nebojím sa vetra ani vlny,
som zakotvený v Ježišovi, lebo On má moc zachrániť,
som zakotvený v Skale vekov.*

156 Bože, pomôž nám dnes ráno vstúpiť do toho vnútorného života. Prestaňte zostávať tu vonku, kde ste zmietaní každým vetrom učenia, každou malou vecou, ktorou ste zmietaní. Či neviete, že Biblia hovorí, že v posledných dňoch, ako ľudia prídu a budú ako anjeli svetla v tých posledných dňoch, ako prídu s odplatou, a diabli služobníci sú anjeli svetla. Či si neuvedomujete, že Eva hľadala nové svetlo, keď ku nej diabol hovoril, a spôsobila, že sú cintoríny, zapríčinila vznik každého blázince, každého trestného tábora. Zapríčinila každú smrť, každý smútok, každé hladujúce dieťa, každú zomierajúcu matku, ona hľadala niečo nové. Ona hľadala niečo, čo nové by mohla nájsť.

157 Ó, Bože, vezmi ma do tej chvály Shekinah, vezmi ma tam za oponu s

Tebou. Som uspokojený s Ježišom, Pane. Dovoľ mi uvoľniť sa a nájsť to v Tebe. Dostať sa za tú vnútornú oponu, kde všetko to zavíjanie sveta...

158 Biblia hovorí, že v tých posledných dňoch príde na zem hlad, nie za chlebom a vodou samotnou, ale za počutím pravdivého Slova Božieho. A ľudia pôjdu od východu na západ a všade sa to budú snažiť nájsť. Tá hodina je tu. Tá hodina je tu, kedy sa ľudia stavajú do pozície ako bohovia a chcú byť oslavovaní. Keď ľudia hovoria, „Ó, doktor Taký a taký a veľký Taký a taký.“

159 Starý Pavol povedal, „Ja mám jeden strach, a to je, že by ste namiesto vecí, ktoré kážem, uctievali mňa. Nikdy som k vám neprišiel so zvodnými slovami ľudskej múdrosti, ale v moci vzkriesenia Ježiša Krista, aby na tom boli zbudované vaše nádeje, a na tom samotnom.“

160 Dnes je hrozný deň. Ľudia sú naširoko roztrúsení. Stál som pred pár týždňami tam, kde bol postavený veľký stan (nechcem narážať teraz, Bože odpusť!), kde bol jeden človek, ktorý povedal, že dokáže vyháňať zlých duchov, o čom vôbec nepochybujem. Ale zlí duchovia sa nevyháňajú krutým, ľahostajným životom. Najmocnejšia zbraň, ktorá na svete existuje, je láska!

161 Raz večer som stál pri jednej pani, ktorej muž sa ju chystal opustiť a vziať si druhú ženu, veľmi milý známy pár. Tak som sa na ňu pozrel.

Ona povedala, „No, ja odídem, brat Branham.“ Povedal som, „Nerob to, sestra.“ Ona povedala, „Ó, môj manžel, jeho služba bude zruinovaná. Čo mám robiť? Pôjdem do New Yorku a zoženiem si prácu.“ Povedal som, „Nerob to, nerob to, sestra.“ Povedala, „Čo mám robiť, brat Branham?“ Povedal som, „Chod' za ním.“ Povedala, „No, našla som jednu z jeho fotiek a roztrhala som ju a urobila som to i tamto. Urobila som to.“ Rozumiem to. Ale povedal som, „Chod' za ním a objím ho a povedz, 'Miláčik, bez ohľadu na to, čo si urobil, stále ťa milujem.'“ To bude fungovať. Mal som pravdu.

163 Nedávno prišiel ku mne jeden mladý človek. Bol letničný. On videl dosť veľa týchto zhromaždení. A on prišiel a jeho žena je zartá luteránka a povedala, „No, nazdávam sa, že ste včera večer boli všetci na podlahe a vykrikovali.“ Povedala, „Nazdávam sa, že ste včera večer všetci hovorili v jazykoch a robili všetko možné.“

164 On si kľakol na podlahu a povedal, „Bože, vyžeň... vyžeň z nej toho diabla! Vyháňam z nej toho diabla!“ To bol takmer prípad na rozvod. A ten človek, on je fajný človek.

165 Prišiel ku mne a povedal, „Brat Branham, zdá sa, že sa ideme rozvieť.“ Povedal, „Ja nedokážem z nej vyhnať toho diabla.“

166 Povedal som, „Brat, ideš na to zo zlej strany.“ Povedal som, „Keď ona tak začne, povedz, 'V poriadku, drahá, nech Boh žehná tvoje srdce, drahá.' A buď k nej skutočne milý. Len pozri, koľko pre ňu skutočne môžeš urobiť.“

On povedal, „Brat Branham, no, ako z nej môžem toho diabla vyhnat’?“

Povedal som, „Urob, ako ti hovorím, a len sa modli vo svojom srdci.“ Vidíte? Povedal som, „Boh sa o to ostatné postará.“

Zavolať mi asi o dva alebo tri týždne neskôr a povedal, „Môj domov je celkom premenený.“ Povedal, „Moja žena je odlišnou osobou.“

167 Povedal som, „Čo je najmocnejšie? Vykrikovanie a kopanie a dupanie, alebo položiť na ňu svoje ruky v láske?“ Boh je láska. Boh tak miloval svet...

*Odkedy som vierou uvidel ten prúd,
zdroj z Tvojich vytekajúcich žíl,
vykupujúca láska je mojou témou,
a bude, až kým nezomriem.*

To je pravda.

168 Nejaký človek mi zavolať. Povedal, „Táto žena má troch diablov.“ Povedal, „Jeden z nich sa volá Jeff a ten druhý sa volá Seth a ten tretí nemá žiadne meno.“ Inteligentní ľudia tam sedeli a podporovali to zhromaždenie, stovky a stovky a stovky. Povedal, „Jeden z nich je zelený, druhý modrý a ten ďalší je ružový.“

169 „Ó,“ pomyslel som si, „Bože! Ó, Bože! To je tak nesprávne! Nech sa to nestane, Bože! Tí ľudia, ktorí tak ťažko zápasia, aby sa snažili dostať do kráľovstva Božieho, a oni sa zhromaždia po stovkách, aby počúvali taký nezmysel.“ Viete prečo? Oni nikdy neboli za oponou. To je istá vec. Ak by tam kedy boli, tak by boli poznali niečo iné od toho. „Moje ovce čujú môj hlas a cudzieho nebudú nasledovať.“ Tak veru.

170 Môžete ísť do všetkých možných druhov emócií a rôzneho správania, a môžete to nazývať menom náboženstva. Pohanania robia to isté, ale dajte mi posvätený život, ktorý je mŕtvy a povstalý znovu v Kristovi Ježišovi. Ten, kto žije v sláve Shekinah, s láskou Božou okolo seba, to je tá osoba, o ktorej budem veriť, že tam bude.

171 Dajte ma za oponu pod Krv Pána Ježiša. Vezmite všetky svoje dary, ktoré máte v Písme. Diabol môže napodobniť každý jeden z nich. Ale

nedokáže napodobniť lásku, pretože láska je skutočná. Diabol nedokáže milovať. To je tá jediná vec, ktorú nedokáže. A keď sa dostávate na miesto, že milujete jeden druhého a všetok svet je mŕtvý... ak milujete Boha...

172 Hovoril som jedného dňa s jednou ženou, ktorá na mňa vykrikovala, ako neviem čo. Takmer ma išla vyšľahať. A ja som tam sedel s jedným iným človekom a ona povedala, „Ak to začnete na tomto mieste, tak zavolám šerifa.“

Povedal som, „No, milá sestra, ja som len...“ Povedal som, „My sme kresťania, neurobili by sme to.“

Ona povedala, „Kresťania, neexistuje taká vec.“ Bola skutočne hrubá a tak hrozne na mňa vyskočila.

Povedal som, „Ale pani, tam je...“ Povedal som, „Neveríte v Ježiša Krista?“ Ona povedala, „Ó, verím v Neho, ale nie v ľudí.“

173 Povedal som, „Nemôžete veriť v Neho bez toho, že by ste verila v Jeho ľudí. Nemôžete to.“ Ó, robila všetko možné, zostávalo už len, aby ma prekliala. Išiel som k autu... a tam z auta, kde... Povedal som, „Sestra, my chceme len prejsť tu týmto malým miestom.“ Povedal som, „Bude to v poriadku.“ Povedal som, „Neurobil by som to za nič.“ Povedal som, „Pracujem tu.“

A ona povedala, „Tak je to s vami, ľuďmi. Myslíte si, že môžete po nás, starých, šliapať.“

174 Povedal som, „Nie, nie, nie.“

Povedal som, „To je v poriadku. Ak nechcete, aby sme to urobili, neviem, ako sa tu dostaneme k autu. Prišli sme sem, váš manžel nám povedal, že môžeme.“

„Je mi jedno, čo povedal, neurobíte to.“

Povedal som, „No, prišli sme sem.“ A povedal som...

Povedala, „Choďte tam cez tie dvory.“

175 Povedal som, „No, pani, vidíte tam to bahno? Nemohli by ste prejsť ani desať stôp od tohto miesta tu, tam, kde je tá tráva a skaly.“

Ona povedala, „To je na vás, ale keď tadeto prejdete, zavolám šerifa.“

176 Povedal som, „Máte úplnú pravdu a je mi ľúto, že som neprišiel za vami okrem vášho manžela.“ Povedal som, „Je mi to veľmi ľúto.“

177 A ona... ó, a ona zúrila a vyskakovala a vybuchovala a triasla päťou pred mojou tvárou a všetko možné. A sedel som tam v takých starých montérkach a povedal som, „No, je mi veľmi ľúto, že som vás vyrušil. Neurobil by som to za nič na svete.“ Povedal som, „Hanbím sa.“ Povedal som, „Váš manžel povedal, že je to v poriadku a že je to v poriadku.“ A povedal som...

Ona povedala, „Vy, mladí ľudia, si myslíte, že môžete po nás, starých, behať.“

178 Povedal som, „Nepochybujem, že to je to, čo sa udialo mnohokrát tu vo vašom susedstve. Ale, sestra, my sme Kresťania.“ Povedal som, „Ja tu nežijem. Ja tu iba pracujem, aby som pomohol jednému bratovi.“

Ona povedala, „Vy tu pracujete? Čo tu robíte?“ Povedal som, „Som kazateľ, reverend.“

Prezrela si ma odhora až dolu, povedala, „Reverend?“

Povedal som, „Áno, pani.“ Ona povedala, „Čo tu robíte?“

Povedal som, „Snažím sa urobiť jeden dobrý skutok, aby som niekomu pomohol.“

„Ako sa voláte?“

Povedal som, „Moje meno je Branham.“

Ona povedala, „Vy ste brat Branham?“

Povedal som, „Áno.“

179 Ona povedala, „Odpustite mi.“ A jej pery sa začali chvieť a začala plakať a povedala, „Som odpadnutou metodistkou.“ Povedala, „Hanbím sa, že som s vami takto konala.“

Povedal som, „Nech ťa Boh žehná, sestra. Vráť sa späť do cirkvi. Urobíš to? Slúž Pánovi Ježišovi.“

180 Vidíte, ak by ste vyskočili a začali sa tam s ňou hádať a začali jej hovoriť, že máte právo a tak ďalej, a vy, vidíte, čo by ste urobili? Len pár slov lásky, to pôjde dolu do srdca. Brat, dostaňme ľudí dovnútra za oponu. To je pravda.

181 Chcete poznať jedno malé tajomstvo? To je to, ako som premohol divé zvery. To je to, ako som premohol nemoci. To je skrze lásku. Láska Božia nás núti robiť takú vec. Poďte za oponu. Či nepôjdeš dnes, zatiaľ čo

skloníme svoje hlavy na chvíľu v modlitbe? (Ak by sestra mohla ísť za piano.)

182 Náš nebeský Otče, my Ti dnes ďakujeme za lásku Božiu, ktorá je široko rozliata v našich srdciach skrze Ducha Svätého. Ako vidíme, že náš čas sa teraz pohybuje, či necháš, aby každá osoba, ktorá je v Božskej prítomnosti, aby teraz, Otče, prišla za oponu?

183 Tu je mladý muž a žena, starý muž a žena, mladý, a len deti, a len dospievajúci, modlíme sa, Otče, aby si vzal každého jedného z nich dnes ráno za oponu s Tebou a tak ich ukryl v Tebe, v Kristovi, až kým nebudú znovuzrodení, tá nádej slávy, nádej Božia bude v nich odpočívať. A keď prídu skúšky nepriateľa, to bude tak ďaleko vonku za oponou, že oni to ani nebudú počuť, oni budú len vidieť Ježiša žijúceho v Jeho sláve Shekinah, žijúceho v Jeho požehnaní, kde je táto svätožiara svetla, ktorá je teraz v tom stánku. Nech to prebýva v každom srdci, Otče. Nech to odíde od nášho intelektuálneho alebo od toho dývanie sa na to len ako na obraz, alebo dokonca len videnia to naším prirodzeným okom. Nech to príde do ich srdiec, Pane, a nech to tam prebýva, a nech tam žijú v prítomnosti Božej, ktorá vydáva každý deň mnoho ovocia a požehnaný život pre Pána Ježiša. Udelíš to, Otče?

Zatiaľ čo máme sklonené svoje hlavy, naša sestra to teraz hrá na klavíri.

Je fontána naplnená Krvou

(to je tá cesta dovnútra, poď k oltáru, cesta do slávy Shekinah)

vytekajúca z Imanuelových žíl,

kde hriešnici ponorení

strácajú všetky škrvny svojej viny.

184 Či by niekto tu práve teraz, tam vo svojom srdci, by si urobil rozhodnutie dnes ráno pre Krista a povedal by si, „Bože, rozhodol som sa. Nejdem žiť takto hore a dolu už viac taký život. Prichádzam teraz ku Tebe a rovno na základe tej preliatej Krvi, na Tvojom Slove, prichádzam teraz a prijímam to. Dvíham svoju ruku ku Tebe, Pane Bože, a budem to robiť odteraz ďalej.“

185 Nech ťa Boh žehná, sestra, to je dobre, nech ťa Boh žehná. Nech ťa Boh žehná. Nech ťa Boh žehná, brat. To je dobre. No, nech ťa Boh žehná, brat, vidím ťa tam. Nech ťa Boh žehná, sestra. No, On ťa vidí. Nech ťa Boh žehná, môj brat.

186 „Dnes prichádzam, Pane, som unavený životom pri svetle sviečky. Som unavený životom svetla hviezd a svetla mesiaca a slnečného svetla.

Chcem slávu Shekinah, Pane, ktorá nezapadá, keď prichádza temnosť (Nech ťa Boh žehná, sestra.). Od tohto dňa, (Nech ťa Boh žehná, mladá pani. Nech ťa Boh žehná, sestra, nech ťa Boh žehná, matka, nech ťa Boh žehná, chlapec, to je dobre.) Od tohto dňa a ďalej, Pane Bože, urobím všetko. Prichádzam, Ty ma nevyženieš. Ty ma nevyženieš, pretože ty si zaslúbil, že to neurobíš. Prichádzam teraz a prijímam to teraz a idem veriť. (Nech ťa Boh žehná, sestra.) Sláva Shekinah, idem v nej žiť. Keď tie staré starosti a tie veci, a vyvstanú problémy a všetko sa ma bude snažiť pohnúť a bude chcieť, aby som urobil toto, a aby som si myslel, že toto je zlé, a urobil toto zlé a urobil toto. Zostanem len zakotvený za oponou a budem hľadiť do slávy Shekinah. A odvtedy a ďalej budem žiť s Tebou.“

187 Je tu ešte niekto, predtým, ako sa budeme modliť? Nech ťa Boh žehná, pani. Ty a ty a ty. Nech ťa Boh žehná. Áno, asi jeden alebo dva tucty rúk sa zodvihli hore. V poriadku.

188 Teraz len... Poviem vám, čo chcem, aby ste urobili. No, vieme, že je zvyk, že tu necháme všetkých prísť sem ku oltáru, aby sa modlili, to je dobre. To bolo prvýkrát učené v metodistickej cirkvi asi v 17.storočí. V Biblii to oni nikdy nerobili. V Biblii, to, čo oni mali, je: koľkokoľvek uverili, boli spasení.

189 No, chcem, aby ste sedeli rovno tam na svojom sedadle, kde ste. Chcem, aby ste so mnou sklonili svoju hlavu. Chcem, aby ste sa modlili, ako sa ja modlím, a povedzte, „Pane...“

No, nech odpadnú všetky tie starosti sveta a tiež toho, kto sedí pri vás. Toto môže byť ten posledný krát, kedy budete mať možnosť prísť, vojsť do kráľovstva Božieho. A ja sa modlím, aby vám dnes Boh otvoril dvere milosrdenstva. A toto bude ten čas. No, pomodlime sa na chvíľu, keď skloníme svoje hlavy.

190 Náš nebeský Otče, prinášam Ti... ako to semeno vyšlo, Pane, cez to pódium, a Duch Svätý padá na niekoľko päťdesiat alebo šesťdesiat srdc, alebo ich je tu viac, ktorí zodvihli svoje ruky a povedali, „Skrze toto teraz prichádzame ku Tebe.“ Udeľ, Otče, aby dvere ich srdc mohli byť naširoko otvorené. Oni boli... Mnohí z nich, Otče, už majú večný život. Oni budú žiť večne. Musia, pretože Ty si tak povedal. To je ten dôvod, na ktorom zakladáme naše myšlienky ako pozitívne. Oni musia, Ty si tak povedal.

191 Teraz, Otče, modlíme sa v Ježišovom Mene, aby si ich priviedol do bližšieho obecnstva. Oni boli zmietaní. Satan ich udieral. Oni môžu počuť to zúfanie a zavíjania diabla, ktorý ich vždy pokúšal, aby urobili veci zle, aby povedali zlé veci, a aby počúvali na všetko možné. Otče, modlíme sa, aby

opona spadla medzi nich a ten svet, a aby dnes boli ukrytí v Kristovi, aby sa už viac nepotulovali, a aby zostali rovno tam v Jeho sláve, každý deň, čítali Bibliu, chválili Ho, mierni, pokorní, tichí, Duchom naplnení Kresťania. Udeľ to, Otče. Porúčame Ti ich teraz, ako Ti ich tiež vydávame. V mene Pána Ježiša Krista a na Jeho slávu. Amen.

*Je fontána naplnená Krvou,
ktorá vyteká z Imanuelových žíl,
kde hriešnici budú ponorení
a stratia všetky škrvny vín.*

192 Teraz ideme mať za chvíľu službu uzdravovania. Chcem, aby bolo teraz každé srdce sústredené. Koľkí cítia, že dnes, že oddnes, skrze milosť Božiu (ak ste to neurobili, verte od dnešného dňa a ďalej), že idete kráčať v prítomnosti Božej, kráčať rovno v tom správnom pomazaní?

193 Čo by bolo to správne pomazanie? Podľa toho Slova: láska, pokoj, radosť, to je to pomazanie. Tak kráčajte, až kým Boh nezdvihne tú záclonu a nevezme ma dovnútra a nezavrie všetok svet okolo mňa.

194 Urobíte to? Zodvihnite svoje ruky. Urobíte to skrze milosť Božiu? Ďakujem vám a nech vás Boh žehná. Urobte to, priatelia. Poviem vám, to porazí každú emóciu, alebo každý dar, alebo čokoľvek iné, čo by ste mohli hľadať, ak len nájdete Krista tým spôsobom vo svojom srdci. To je to, čo mne pomohlo.

195 Mal som na rukách svojho otca. Videl som, ako mu vypadali vlasy. A on sa pozrel na mňa a išiel sa stretnúť s Bohom. Videl som tam svojho brata, ako zápasil. Mal dorezané žily a zlomený krk a krv striekala z jeho úst. Pozrel som sa na svoju ženu a ona povedala, „Stretnem ťa tam za tou hranicou, Billy.“

196 Položil som svoju ruku na svoje dieťa ten ďalší deň, videl som, že tá malá nôžka šklbe. Povedal som, „Nech Boh žehná tvoje srdce, Sharon. Ocko ťa stretne tam na druhej strane.“ Moja kotva držala, vidíte? Vidíte, to nie je založené na emócií. Nič, čo by som ja mohol cítiť, alebo nič... To je to, čo Boh o tom povedal. Ja som tomu uveril.

197 To je teraz všetkých tých 23 rokov mojej služby, to drží dnes tak pevne, ak nie ešte pevnejšie. Ona sa ďalej viac a viac ovíja okolo kríža, pretože to ma k nemu tiahne bližšie po celý čas. Nech Boh udelí, aby každý jeden z vás mal to prežitie života, bližšieho a posväteného života.

198 Vidíte? Počúvajte pozorne teraz, predtým, ako na tom zakončím. To nie je to požehnanie, ktoré prijímaš, a kričať a sláviť Boha. Tie veci sú dobré.

Ty ješ mannu. To nie je to. To nie je to, o čom dnes ráno hovorím. To nie je to, či si sa zodvihol a hovoril v jazykoch, alebo či si kričal, alebo behal hore a dolu po budove. To nie je to. To nie je to, o čom hovorím. Ja hovorím o ukrytom živote v Kristovi, kde po celý čas, deň i noc, ty len žiješ v Ňom. To je to, o čom hovorím.

199 No, On je tu. Prial by som si, aby som bol dnes ráno uzdravovateľom. Ak by som bol, uzdravoval by som chorých ľudí. Ja nedokážem uzdraviť chorých ľudí, ja som len človek. Ale ten Uzdravovateľ, On Sám, je tu. Pán Ježiš. No, ak ja... Biblia hovorí, „Vrúcna modlitba spravodlivého vládze veľa. Tá vrúcna modlitba spravodlivého človeka vládze veľa.“

200 Vidíte, Eliáš bol človekom, ktorý trpel podobným ako my. On sa modlil vrúcne, aby nepršalo, a nepršalo tri roky a šesť mesiacov. Potom išiel a modlil sa znovu vrúcne a nebo vydalo dážď. Modlitba mení veci. Ja ich neviem zmeniť, ty ich nevieš zmeniť, to je modlitba, ktorá mení veci.

201 Boh raz povedal človekovi, že ide zomrieť, a aby dal do poriadku svoj dom. Poslal mu proroka, aby mu to povedal. A ten človek obrátil svoju tvár ku stene a začal plakať a poprosil Boha, aby žil o 15 rokov dlhšie. Boh zmenil ten chod vecí a pridal mu 15 rokov. Čo je to? Modlitba.

202 No, meníme teraz tému. Len na pár minút. Nie som s vami často, dúfam, že tu budem znovu na ďalšiu neďeľu, ak bude Pán chcieť. Ale chcel som dnes ráno... Keď som išiel dolu, žena mi povedala, „Ideš? Si zachrípnutý a všetko to.“

Povedal som, „Sľúbil som. Jednako idem.“ Vidíte?

203 Pozrite, chcem vám niečo povedať. No, ja viem, že modlitba... toto bude prvýkrát, čo sa idem modliť, odkedy mi niečím bolo poslužené. Ako rozumiete, že Boh vie, že je to pravda, vidíte? Ak sa kedy idete modliť za chorých ľudí, to nebude na verejnosti, ako to zvyklo byť. No, samozrejme, v týchto zhromaždeniach, v tých cirkvách, to bude, ale myslím tým, že teraz vchádzame do inej kategórie. Ale toto viem, mám dôveru. Sledoval som to po celý čas.

204 No, ja by som si dnes vymenil miesto s nejakými mužmi, ktorí kážu Evanjelium, ak by to bola vôľa Božia pre mňa, byť kazateľom. Ja nie som veľmi kazateľ, pretože nie som vzdelaný. A nepoznám mnoho zo Slova a vecí, tak ja neviem kázať, ale moja práca je modliť sa za chorých ľudí. A všimol som si na zhromaždeniach, na rôznych miestach, čo len modlitba dokáže. Aký efekt ona má.

205 Koľkí odoberáte Kresťanský život, časopis Kresťanský život? Všimli ste si ten ohromný článok, ktorý tam bol od toho lekára v Chicagu... alebo myslím, že to bol Wheaton, Illinois. Opýtali sa ho, povedali, „Veríš v Božské uzdravovanie? Existuje také niečo?“

206 On povedal, „No, opýtali ste sa ma otázku. Božské uzdravenie, čo máte na mysli? Zázraky alebo uzdravenie?“ On povedal, „Uzdravenie, samozrejme. Modlite sa za chorých a tí chorí sú uzdravení. Potom je tam zázrak, že to pred vami hneď zmizne.“ On povedal, „Ktorýkoľvek z nich, isteže to verím. Ale,“ povedal, „teraz tieto kulty bez krvi, ako sú jednotári a veda a takéto veci,“ povedal, „s tým nejdem, ale Krv Ježiša Krista uzdraví vždy.“

No, to bol lekár, vidíte? A oni to vedia.

207 Potom Boh ustanovil niektorých v cirkvi, aby sa modlili za chorých. Boh ustanovil niektorých v cirkvi, aby vyučovali. Niektorých k rôznym veciam, je to pravda? On to robí. A skrze toto On dáva niekedy ľuďom rôzne dary. To s tým nemá nič do činenia, nič so spasením tvojej duše. Ale v tomto, vediac, že On ma povolal, aby som sa modlil za chorých ľudí, ja chcem len... mať vašu dôveru a Boh pozná moje srdce, že to nemyslím osobne. Dovoľte, nech vám len niečo ukážem. Pozrite sa po celej krajine, čo sa stalo. Nakreslite si len taký mentálny obraz vo svojej mysli na pár minút.

208 Pozrite sa len, čo sa stalo toho dňa. Všetci ste počuli o tej starej vačici tam dolu v džungli, tam dolu, ako tam prišla a bola potrhaná psami alebo niečím, celá polámaná. A prečo by Jehova Boh niečomu, čo dokonca ani nemá dušu, nejaká nevedomá vačica, a priviedol tú vačicu, a ona si ľahla rovno k mojim dverám, a ja som bol taký otupený, že ani som o tom nevedel. A ona tam ležala 24 hodín a ja som sedel vo svojej izbe a On povedal, „Ako pani, ona tam ležala 24 hodín, aby si sa za ňu pomodlil. Čakala, kým príde na ňu rad, a ty si to ešte neurobil.“ A malá Rebeka tam bola v izbe a ja som vyšiel a povedal, „Nebeský Otče, odpusť mi. Nevedel som to. Potom sa modlím, aby si uzdravil túto vačicu.“

209 To je všetko, čo som povedal. A tá stará vačica sa zodvihla, pozrela na mňa, pozbierala si svoje maličké, práve akoby chcela povedať, „Ďakujem vám, pane.“ A dokonca bez krívania vyšla rovno tam cez bránu a dolu ulicou, nevedomá vačica. Iste. Boh ju tam viedol. Neveríte tomu?

210 Ako On viedol Boswortha? Ó, len sa pozrite po krajine na tie stovky, cez tie sny a videnia, ako to všetko bolo. Potom to spôsobuje, že viem toto. Že On ma tam stretol, kedy On tam stál po mojom boku. Povedal, „Ty si sa narodil na tento svet, aby si sa modlil za chorých ľudí.“ Povedal, „Tvoja

služba začína, preženie sa týmto svetom.“ A to sa stalo! Pozrite na tie kampane uzdravenia. Milióny po celom svete sú teraz uzdravení. To by som nemohol byť ja. Isteže nie. Ale začal som to skrze Božiu milosť, a to pretieklo týmto svetom, toto veľké prebudenie.

211 Jedného večera som sedel... ó, bolo to nie minulého večera, pred pár mesiacmi, kde sa spolu zhromaždila skupina kazateľov a robila uzdravovaciu kampaň. Každý z nich mal povedať osobné prežite. Oni ani nevedeli, že som nablízku. Sedel som rovno vzadu na tomto veľkom štadióne a mal som takto potiahnutý svoj kabát a pričesok na hlave a tmavé okuliare, a len som tam tak sedel a počúval. Jeden z nich vyšiel na pódium a povedal, „No, moja služba je takmer na konci. Nevie, čo mám robiť.“ A povedal, „Objavil sa jeden malý pokorný človek, brat Branham. To bol môj začiatok.“

212 Ďalší vykročil a povedal, „No, ako to svedčil ten brat, takisto to bolo so mnou.“ Povedal, „Bol som pastorom jednej malej starej cirkvi a išiel som raz večer tam.“ Povedal, „Tam to začalo.“

213 Sedel som tam a plakal a plakal. Len som stál a vyšiel z tej budovy. Už som to viac nezvládol. On toto povedal. Pomyslel som si, „Bože, to je presne to, čo Ty si povedal, že sa bude diať, presne.“

214 No, priatelia, no som tu dnes ráno, priatelia. Som veľmi biednym sluhom Pánovým. Tak veľakrát som Ho sklamal, až sa za to hanbím. Cítim sa byť nehodným dokonca slúžiť Jeho drahým chorým deťom.

Ale ja sa nedívam na moju hodnosť, pretože žiadnu nemám, ale dívam sa na to, aká je Jeho milosť, rozumiete? To je to, čo On je ku mne. A čo ja som ku Nemu. Som Jeho dieťaťom, On je mojím Pánom. Ak moje ruky nie sú čisté, ale Jeho sú, a ja neposluhujem s mojimi, ja sa iba snažím vydať sa Mu, až On môže poslúžiť skrze mňa. Som veľmi rád, že som žil a žijem v tejto opone, kde tieto veci toho sveta..., kde oni povedali, „Nedokážeš to. No, si blázon. Niečo sa tam s tým kazateľom Branhamom porobilo. Pozrite na neho. On sa zbláznil.“

215 Keď som bol na tom zhromaždení kazateľov, tam v židovskej nemocnici, bola tam skupina mužov, a ako sa mi oni snažili povedať, povedali, „No, strácaš rozum. No, nedokážeš to. Ty sa máš modliť za kráľov?“

Povedal som, „To je to, čo On povedal.“

216 To nič nezmenilo, čo oni povedali, jednako sa to stalo. Boh to urobil. On nikdy nehľadel na moju nevedomosť. Moja nevedomosť by to nikdy nemohla vyprodukovať. Ale to nebola moja nevedomosť. To bola jeho

milosť. On bol Ten, ktorý to robí.

217 A jedine v tej milosti dnes ráno spolieham, že ako sa budem modliť za túto zomierajúcu ženu a za tých druhých, nielen... Ty si tiež Boží služobník. Modlitba... vrúcna modlitba... Zhromaždenie sa modlí.

Tu leží nejaká žena na lehátku dnes ráno, a sú tu ďalší, ktorí ležia v zomierajúcom stave.

218 Existuje kvalita, dar, samozrejme. To pre svet nemôže byť vôbec ani spochybnené po desiatich rokoch. Mohli by ste prísť na toto pódium a nedokázali by ste ukryť svoj život, ak by ste museli, v prítomnosti Božej. On by vám povedal presne, čím ste boli, a čo ste urobili. Viete, že je to pravda. Ale to nie je uzdravenie, to nie je uzdravenie. Je to modlitba viery, ktorá zachraňuje chorého. Je to modlitba, ktorá zachraňuje chorého. Iste. No, to je to, čo chcem urobiť, modliť sa za chorých. A ja vás chcem vidieť zdravých. Myslím si, „Čo ak by to tam ležala moja matka?“ Čo ak by... to je niekoho matka, zrejme. Čo ak by to bola tam moja žena? Alebo niekto ďalší, kto je chorý. Budem úprimný, budem sa modliť.

219 Je tam žena, ktorá tam teraz kráča, pani Roofová ju priviedla na nosidlách, ako bola privedená táto žena, a zomiera na rakovinu. Rovno tu dolu v Jeffersonville, keď bolo to zhromaždenie, dolu na strednej škole, ona zomierala na rakovinu. A ona tam je, nikdy ju to odvtedy viac netrápilo. Išla domov zdravá. Či to nie je ohromné?

Teraz chcem, aby si hrala, sestra, „Ten veľký lekár je teraz tu, súcitu plný Ježiš.“

220 Chcem, aby teraz každý, kto tu zostane na zhromaždení, aby bol na chvíľu ticho. Modlíme sa. Za chvíľu zavoláme modlitebný rad.

221 Po prvé, myslím, že pôjdem dolu a budem sa modliť za tú ženu na tých nosidlách, na tom lehátku. Aby sme mohli mať miesto. Chcem, aby mal každý svoju hlavu sklonenú. Chcem, aby sa teraz každý úprimne modlil.

222 Teraz ty, sestra, na tých nosidlách, matka, hovorím teraz k tebe. Chcem, aby si teraz mala vieru a ver. Chcem, aby si verila z celého tvojho srdca. Modlíme sa všetci a úctivo, ak môžete. Vrátim sa na pódium, po tom, čo sa pomodlím za tú ženu, potom necháme ľudí, keď ju oni vezmú preč alebo dajú ju na druhú stranu, ale chcem sa najprv za ňu pomodliť, aby tam nezavadzala. Môžeme sa teraz modliť svoju modlitbu?

223 Náš nebeský Otče, áno, Ty si ten veľký lekár. Existuje balzam v Gileáde a dnes ráno tu leží na nosidlách, sedia tu na tých sedadlách Tvoji ľudia, ktorí tu sedia a trpia. Tento tmavý a zamračený svet, v ktorom my

žijeme, ó, večný Bože, požehnaný Otče, modlíme sa, aby Tvoje milosrdenstvo bolo rozšírené dnes ku týmto ľuďom a ku každému z nich, aby boli uzdravení. Nech teraz vstúpia ku tej Manne. Ty máš dnes ráno otvorené dvere pre každého, kto chce. Nech len príde.

224 Ten stredný múr rozdelenia bol strhnutý, kde židia a pohania a Gréci, priviazaní a slobodní, môžu vojsť tou istou bránou. Tými dverami do ovčínca. Ty si tými dverami a my prichádzame skrze Ježiša, Bože, aby sme prijali tieto požehnania Ježiša Krista, Syna Božieho. Prichádzam, aby som sa modlil za chorých. Uzdravíš ich dnes, Pane?

225 Ďakujeme ti za nášho drahého brata Nevillea, za jeho šľachetnú prácu tu, že on je pastorom tohto zboru, za všetko, čo ono urobil, a ako stál na mieste svojej povinnosti ako pravý skutočný sluha. Bože, požehnaj ho a jeho manželku a jeho malé deti. Pane, nech jeho malí chlapi vyrastú, aby boli mužmi ako ich otec. Udeľ to, Otče.

226 Ó, Bože, buď teraz k nám blízko, ako idem slúžiť tým chorým z celého môjho srdca. Modlím sa, aby si bol so mnou, Otče, a dal mi vieru, a vzal všetku pochybnosť z mojej mysle, že dokonca každá osoba, ktorá príde, nech moja myseľ nefunguje na neveru, ale nech moje srdce vytlačí a prinesie vieru. Udeľ to, Pane, že keď viera v mojom srdci odtisne rozumovanie, vyženie rozumovanie a bude mať vieru. Nech každý je uzdravený. Udeľ to, Otče.

227 No teraz s našimi sklonenými hlavami, idem sa modliť za našu sestru. Všetci sa modlite. [Brat Branham opúšťa mikrofón, aby sa modlil za tú chorú pani.]

A my vieme, že satan si tieto veci uvedomuje, že ak sa len naša viera môže tam stretnúť, potom on je porazený, a tá žena musí byť uzdravená. Tak, my prichádzame v Mene Ježiša Krista, otvor nám tie dvere, Otče, a vezmi nás do chvály Shekinah, kde všetko to zavíjanie sveta je tam vonku, a naša sestra bude uzdravená. Udeľ to.

Ó, satan, ty nepriateľ, modlíme sa modlitbu viery nad našou sestrou a ty si teraz porazený. Nemáš už viac na ňu žiadne legálne práva. Ó, satan, bol si porazený na Golgote. Keď Ježiš zomrel, krv vyšla z Jeho tela a my sme skrze Jeho sinavice uzdravení a ty toto vieš. A my vyhlasujeme nad ňou Krv Ježiša, že tento život, ktorý je v nej, ten zárodok života nepriateľa, ktorý jej urobil všetko toto zlé, tento duch, ktorý jej takto uškodil, aby túto ženu opustil v Ježišovom Mene.

Otče Bože, prichádzame ku Tebe, aby sme ti za to poďakovali, že to robíš veríme z celých našich srdc, že čokoľvek by sme prosili v Tvojom

Mene, bude učinené. Ty si povedal, že sa to stane. Povedal si, „Proste Otca čokoľvek v Mojom Mene, a Ja to urobím.“

Otče, rozkazujeme tomuto diablovei, aby odišiel. A skrze Meno Pána Ježiša, a že naša sestra bude uzdravená, a ďakujeme Ti za to už teraz. Toto je Tvoje Slovo. Ty si povedal, „Budú klásť ruky na chorých a budú sa mať dobre.“ To bolo Tvoje zaslúbenie pre veriaceho. Bože, nakoľko poznám svoje srdce, som veriaci.

Ty si mohol poslať nejakú nevedomú vačicu a položiť ju ku schodom, aby tá matka vačica bola uzdravená, aby tak mohla vychovávať svoje maličké. O koľko viac Ty vieš o tomto svojom dieťati, o tejto žene, ktorá tu leží. Ty si ju niesol po celej ceste a priviedol si ju na týchto nosidlách, aby bola uzdravená. A ja sa modlím s celou svojou vierou, aby si ju uzdravil a ona povstane a pôjde domov uzdravená. Udeľ to, Pane, skrze Meno Ježiša Krista. Dávame Ti všetku chválu. [Prázdne miesto na páske – pozn.prekl.]

... sa modlil, za túto pani tu na konci. Myslím, že ... ?... v tom stave...

Ó, drahý Bože, modlím sa za tohto muža, aby si uzdravil... [Prázdne miesto na páske – pozn.prekl.] Sláva Pánova je tu, aby uzdravila každého, kto chce byť uzdravený. Vezmi si svoju posteľ a choď domov. Rovno tade von, kadekoľvek chceš, brat, choď rovno... Urobíte mu tam miesto pre tie nosidlá, ako vychádza von, ak môžete? Rovno dolu uličkou, urobte tomu mužovi miesto, aby si zbalil svoje nosidlá, tej žene, ona mala zlomený členok, polámané rebrá a všetko možné. Ale Boh sa dotkol jej tela a celkom ju uzdravil. Ona tu kráča, chodí dookola a oslavuje Boha. Vy, ktorí chcete, aby sme sa za vás modlili, prídte sem hore na túto stranu, zatiaľ čo sa modlíme.

228 Požiadal som ho, keď tá žena tam ležala... ona mi povedala, ako sa cítila, a jej kĺb a jej rebrá a všetko to, povedal som, „Bože, ak mi toto dnes ráno potvrdíš, ja učiním tú istú vec, ktorú si mi povedal, aby som urobil, keď som bol tu, a keď dovoľíš, že tá žena povstane a bude tu chodiť po tej budove.“ A okamžite po tom, ako som sa za ňu pomodlil, ona povstala, a oni zobrali tie nosidlá, a tá žena tu chodí dookola.

229 Pán Ježiš je tu, môj drahý brat a sestra. Ja ťa nemôžem uzdraviť. Ale vy idete vidieť, verím tomu, jedno z najväčších prebudení, ktoré sme kedy mali. To je pravda, v tomto národe. Ja len viem, že niečo sa chystá práve teraz.

230 No, ako tu rovno prechádzate, aby sa za vás modlilo, nech každý v tej budove je na modlitbe, ako naša sestra hrá. A brat Neville a ja budeme slúžiť a klásť ruky na chorých, ako budú tadeto prechádzať a budú sa vracat' na

svoje miesta. [Prázdne miesto na páske – pozn.prekl..]

231 Niektorí ľudia dostávajú zlý dojem z toho, čo je pomazanie. Pomysleli ste niekedy na to? Kedy bolo to najväčšie pomazanie, aké kedy na niekom bolo, a čo oni urobili, keď mali to pomazanie? To najväčšie pomazanie, ktoré kedy bolo dané, bolo na Ježišovi Kristovi. My máme Ducha v miere. On ho mal bez miery.

232 A On jedného dňa vstúpil do chrámu a zodvihol zvitok a čítal. Povedal, „Duch Boží je na mne, lebo On ma pomazal, aby som kázal ten príjemný rok... aby som obviazal zlomených srdcom, uzdravil nemocných, dal zrak slepým.“ A my by sme si teraz pomysleli, ak by také pomazanie, aké bolo na ňom, ktoré bolo prorokované pred 800 rokmi, predtým, ako prišlo, a On tu bol s tým typom pomazania, s tým plným požehnaním a pomazaním Pánovým na ňom, my by sme behali po celej budove, kričali a vykrikovali. Ale Biblia povedala, „On položil ten zvitok, sadol si, a vzácne slová vychádzali z Jeho úst.“ To je to, čo On urobil pod tým pomazaním.

234 Pomazanie nie je emócia. Pomazanie je najvyššia moc pod kontrolou, vediac presne, čo a ako. A to je to, čo je tu.

235 No, možno nebudete schopní to porozumieť, ako sem budete kráčať. Možno nebudete schopní to pochopiť. Ale vyzývam ku tomuto vašu vieru. Príďte a verte, čo som vám povedal, a sledujte, čo sa deje. Len verte, čo bolo povedané, a vidzte, čo sa deje. Pomazanie Pána je v chráme, v modlitebni dnes ráno. Amen. No, modlime sa, ako ideme. [Brat Branham sa modlí za tých v potrebe – pozn.prekl.]

... čo Boh môže učiniť

To, čo urobil pre iných, urobí aj pre teba

so svojimi naširoko otvorenými ramenami, On ťa ospravedlní

Nie je žiadnym tajomstvom, čo môže Boh učiniť

236 Náš nebeský Otče, tá sestra tu prichádza k oltáru a cíti sa byť vedená, aby práve potom zaspievala tú pieseň. Ty si ku nej hovoril. Ona si kľaká. Ona sa modlí ako Anna v chráme. Daj jej duši túžbu jej srdca, drahý Bože. Ona Ťa miluje. Otče, aby si jej Ty odpustil, daj jej tie veci, o ktoré ona žiada, ako si tu kľakla, celá skrúsená a plače a vie, že to nie je žiadne tajomstvo, čo Ty môžeš urobiť, lebo Ty si Boh a všetky moci v nebi a na zemi sú dané do Tvojich rúk. Tak, nech Ty môžeš zotrieť teraz jej slzy, poteš ju s Tvojimi klincami zranenými rukami. Povedz, „Dcéro, tvoja viera ťa zachránila.“ Nech ide v pokoji a nech je... čokoľvek ona dnes túži, udeľ jej to, Otče, prosíme to kvôli Ježišovi.

237 Milujete Pána? Nie je On nádherný? Mal som tu veľkolepý čas dnes

ráno v tomto obecnstve. Cítili ste len Jeho prítomnosť? Len niečo naokolo, ako hovorí, „No, ja som s tebou, neboj sa. Tá malá loď sa nemôže roztrieskať alebo uškodiť.“

238 Ako sa cítiš, mama? Dobre, to je dobre. Tá pani, ktorá bola na tom nosidle, povedala, že sa teraz cíti dobre. Či nie sme za to vďační? Náš Pán Ježiš. Ona príde späť a bude s nami a bude sedieť v zbore a radowať sa a chváliť Boha. Je to pravda?

239 A ja verím, že ďalšiu nedeľu budeme mať veľa ľudí, ktorí budú chcieť svedčiť o tých veciach, ktoré sa dnes stali. Veríte tomu?

240 No, čo robíme? Zostávame v Sláve. Kráčajte vo Svetle. Kráčaj krok za krokom s Ním, a vždy sa drž Jeho večnej ruky, večných požehnaní Božích, ktoré odpočívajú s tebou, poznajúc toto uistenie, že Boh nám nezasľúbil nič, čo by nemohol urobiť. Rozumiete?

241 Abrahám, keď bol starý, on sa nestaral o to, aký bol starý, on vedel, že Boh je schopný to urobiť, čo On povedal, že to urobí. Či to nie je nádherné? No, teraz, Boh nezomiera. Boh je od večnosti do večnosti.

242 Či ste niekedy pomysleli, že keď vás opustí váš duch... Ak by ste boli v plynovej komore, ak by ste boli na dne studne, na dne mora, kdekoľvek by ste mohli byť, keď vás váš duch opustí, voda, oheň, nič to nemôže zadržať. To sa pohybuje rovno cez budovy, je to ako para. To tam visí, je to nažive, nemôže to zomrieť. To má večný život, nemôže to zahynúť.

243 Potom, keď zomriete, a vaši milovaní plačú, oni si myslia, že ste mŕtvi, ale vy nie ste. Vy tam stále žijete. To staré telo pominulo, ale ono je položené do zeme. Všetky tie atómy a tie veci, ktorými ste raz boli, sa rozlamujú, a idú naspäť do toho kozmického svetla, do petroleja a čokoľvek to bolo, ide to naspäť do zeme. A jedného dňa, ten veľký Kráľ týchto duchov príde, Ježiš, prichádzajúci zo Slávy vo Svojom tele. Amen.

244 A On uvoľní moc Božiu a každá osoba, ktorá je v Ňom, ich telá... tie atómy začnú ísť spolu, kozmické svetlo sa začne zhromažďovať a v okamihu každá osoba, ktorá je v Kristovi, bude premenená a učinená mladým mužom a mladou ženou, znovu stojaci na zemi.

245 Pomyslite na to, nikdy nezostarnúť. Nikdy byť chorý, nikdy nemať bolesť srdca, alebo obavy. Čo máme, nad čím by sme sa obávali. My len kráčame vo Svetle Božom, že? Či On nie je nádherný? Ó.

246 Pozrime sa, či môžeme zaspievať túto starú dobrú pieseň. Môžeš nám udať tón? „Moja viera hľadá ku Tebe, hore.“ Kofkí to poznáte? Zvykli sme to tu vždy spievať.

*Moja viera hľadá ku Tebe,
Ty, Baránku z Golgoty, Božský Spasiteľ,
počuj ma teraz, zatiaľ čo sa modlím,
vezmi prečo všetky moje viny
a dovoľ mi od tohto dňa byť cele Tvoj.*

Viem, že je neskoro, ale spievajme to len. Každý teraz, poďme.

Moja viera hľadá hore ku Tebe...

Ako sa cítiš, sestra? [Brat Branham sa s niekým rozpráva – pozn.prekl.]

*...Božský Spasiteľ...
.. počuj ma teraz
nedovoľ mi nikdy odísť od Tvojho boku...*

Páči sa vám to? Ó, milujem to, tie starodávne piesne. Páči sa vám to? No, spievajme teraz „Blízko kríža.“ Kol'ki to poznáte? V poriadku, poďme teraz všetci spolu, poďme, „Ježišu, drž ma blízko kríža.“

*Ježišu, drž ma blízko kríža
tam je vzácna fontána*

*voľná pre všetkých, uzdravujúci prúd
vyteká z vrchu Golgoty.*

*V kríži, v kríži,
ó, nech je navždy moja sláva
až kým moja vytrhnutá duša nájde odpočinok za tou riekou.*

*Dolu pod krížom, kde Spasiteľ zomrel,
tam dolu kde som plakal od svojich hriechov
tam bola do môjho srdca uplatnená Krv, sláva Jeho Menu!
Ó, sláva Jeho Menu (tomu vzácnemu Menu)!
Sláva Jeho vzácnemu Menu!
Ó, tam bola do môjho srdca uplatnená Krv,
sláva Jeho Menu!*

No, zatiaľ čo toto spievame, je tam ďalší refrén tohto, alebo ďalšia

časť toho, „Som tak predivne spasený od hriechu,“ tak počas toho sa otočme a potrasme si s niekým, kto je pri tebe, pravú ruku. Povedz, „Či nie si rád, že si Kresťan?“ Takto, poďme teraz.

Som tak predivne spasený... [Brat Brahnam zdraví ľudí – pozn.prekl.]

...kríž, kde ma vzal dovnútra,

Ó, sláva...

(Nech ťa Boh žehná, brat)

Dolu pod krížom, kde Spasiteľ zomrel,

tam dolu kde som plakal od svojich hriechov

tam bola do môjho srdca uplatnená Krv,

sláva Jeho Menu!

Ó, sláva Jeho Menu (tomu vzácnemu Menu)!

Sláva Jeho vzácnemu Menu!

Ó, tam bola do môjho srdca uplatnená Krv,

sláva Jeho Menu!

Či nie je On nádherný? [Zhromaždenie ďalej spieva – pozn.prekl.]

Či nie je On nádherný? Viete, toto je ako veľké, plné vedro medu za studeného rána. Je to také hutné, že sa z toho ťažko dá dostať, že? Nech ťa Boh žehná, sestra. Je každý šťastný? Zodvihnite ruky a povedzte „Chvála Pánovi!“

Vynasnažme sa byť naspäť dnes večer na službu. Každý nech si pamätá a modlí sa... brat Neville, počúvajte ho vo vysielaní na tých ďalších službách ďalšiu nedeľu. A my chceme, aby každý, kto bol uzdravený, aby tu bol ďalšiu nedeľu a dal svedectvo na slávu Božiu.

Milujeme Pána Ježiša. Milujeme vás a my sme nenedominační, dvere sú otvorené pre každého, kto chce, bez ohľadu na rasu, vyznanie alebo farbu. Žiaden zákon, iba láska, žiadna kniha, iba Biblia, žiadne vyznanie, iba Kristus, a to je ten spôsob, ako stojíme a žijeme. A každý... nemáme členstvo, máme obecenstvo jeden s druhým, zatiaľ čo nás Krv Ježiša Krista očistí uje od každého hriechu.

Skloňme teraz na chvíľu svoje hlavy, zatiaľ čo požiadam pastora, aby nás rozpustil, a uvidíme sa ďalšiu nedeľu, ak bude Pán chcieť. V poriadku, brat...

--- Brožúra nie je na predaj ---

V slovenskom jazyku vydané vo februári 2012.
Text je verným opisom a prekladom zvukového záznamu.

Ponúkame biblické materiály – knihy, brožúry, CD, DVD.
Zásielky sú bezplatné.

Kontakt:

email: info@vecerne-svetlo.sk

tel.: +421(0)911 178 730

Ďalšie informácie nájdete na stránke

www.vecerne-svetlo.sk

Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí

www.vecerne-svetlo.sk
Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí